

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012 • ΤΕΥΧΟΣ 86

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τό Νέο Βυζάντιο	σελ. 1
Ἡ διαφορά ενός γέροντα καί ενός γκουροῦ	σελ. 3
Διδάγματα ἀπό τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1912	σελ. 7
Τό ἠλεκτρονικό φακέλωμα-ξεγύμνωμα τῶν πολιτῶν	σελ. 8
Ἔρχεται ὁ Ἰμάμ Μαχτι	σελ. 11
Περί αἰσιοδοξίας	σελ. 13
Ἡ δύναμη τῆς ταπεινώσεως	σελ. 14
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 15
Εἰδήσεις καί σχόλια	σελ. 20

ΤΟ ΝΕΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Ἀφορμή γιά τό σημεῖωμα αὐτό μᾶς ἔδωσε κάτι ποιητικό καί ἐλπιδοφόρο, πού διαβάσαμε σέ μιά ἀνταπόκριση ἀπό τήν παρουσίαση στήν κατάμεστη αἴθουσα τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς τοῦ διβλίου τοῦ στρατηγοῦ Φραγκούλη Φράγκου μέ τίτλο «Ποιά Τουρκία; Ποιοί Τοῦρκοι;» (Τή σχετική βιβλιοπαρουσίαση μπορείτε νά διαβάσετε στίς σελίδες 15-19 τοῦ τεύχους πού κρατᾶτε στά χέρια σας). Ἡ παρουσίαση ἔγινε στίς 25 Ὀκτωβρίου 2012, ἐνῶ ἀναμένονται παρουσιάσεις καί στή Θεσσαλονίκη,

στήν Ἀλεξανδρούπολη καί ἀλλοῦ.

Διαβάσαμε, λοιπόν, στό gargalianoi.com (26.10.2012) ὅτι, καθὼς ὁ κόσμος εἶχε πλημμυρίσει τήν αἴθουσα καί ξεχννόταν ἔξω ἀπό τήν Παλαιά Βουλή στήν πλατεία, ὅπου βρισκεται τό ἄγαλμα τοῦ Γέρου τοῦ Μοριᾶ, τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, «ἔβλεπα», γράφει ὁ συντάκτης τοῦ ρεπορτάζ, «τὴν εἰκόνα τοῦ Κολοκοτρώνη στόν τοῖχο, δίπλα σέ ἄλλους ἥρωες τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1821. Ἀκούγοντας τόν Στρατηγό Φράγκο καί βλέποντας τόν Γέρο τοῦ Μοριᾶ ἔνοιωσα ὅτι

ή ιστορία επαναλαμβάνεται. Ύπῆρχαν καί τότε δοσίλογοι, ὅπως ἀκριβῶς καί τώρα. Ὑπάρχουν καί σήμερα πατριῶτες, ὅπως ἀκριβῶς καί τότε.

Ἡ Ἑλλάδα ποτέ δέν πεθαίνει.

Στρατηγέ, ἡ Πατρίδα μας σέ χρειάζεται!»

Αὐτά διαβάσαμε καί σκεπτόμασταν πόσο πολύ χρειαζόμαστε σήμερα –περισσότερο ἀπό χθές καί προχθές– ὄραμα ζωῆς καί πρότυπα.

Τό Γένος μεγαλούργησε, ἀκριβῶς ὅταν εἶχε μία Μεγάλη Ἰδέα νά τό καθοδηγεῖ. Ἡ χρεωκοπημένη Ἑλλάδα τοῦ 1893 καί ταπεινωμένη ἀπό τόν ἀτυχή ἑλληνοτουρκικό πόλεμο τοῦ 1897 κατάφερε νά μεγαλοουργήσει στούς δύο Βαλκανικούς πολέμους (1912-13) ἀπελευθερώνοντας ἑλληνικά ἐδάφη καί διπλασιάζοντας τήν ἔκτασή της, διότι ὑπῆρχε ὄραμα καί ὁμοψυχία. Ἐνῶ ἡ ἴδια αὐτή Ἑλλάδα, μόλις μετά ἀπό δέκα χρόνια, ὀδηγήθηκε στή ἐθνική συμφορά τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, λόγω τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ. Αὐτά γράφει καί ὁ Κωνσταντῖνος Χολέβας στό ἄρθρο του «Διδάγματα ἀπό τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1912» στό παρόν τεῦχος τῆς *Παρακαταθήκης*.

Σήμερα φτωγήναμε ὄχι μόνο σέ χρήματα, ἀλλά κυρίως σέ ὄραμα ζωῆς, σέ ἀξίες πού νά μᾶς ἐμπνέουν καί σέ πρότυπα.

Γι' αὐτό εἶναι πολύ ἐλπιδοφόρα τά μηνύματα πού ἔρχονται –ἐξ ἀφορμῆς καί τῆς ὀδυνηρῆς κρίσης, στήν ὁποία μᾶς ἔρριξαν ξένοι ἀφεντάδες καί ντόπιοι πρόθυμοι ὑπη-

ρέτες τους– ὅτι ὁ Ἕλληνας, παρά τά χτυπήματα πού δέχεται καθημερινά, ὄχι μόνον ἀντιστέκεται, ἀλλά φαίνεται ὅτι ἀρχίζει καί ἡ ἀντίστροφη κίνηση τῆς ἀναζήτησης καί ἐπανεύρεσης τῶν πολυτίμων τσιδιαερικῶν (Μακρυγιάννης) τῆς παραδόσεώς μας, πού μᾶς κράτησαν ὄρθιους, δυνατούς καί δημιουργικούς μέχρι σήμερα.

Στό σπουδαῖο βιβλίο τοῦ στρατηγοῦ Φράγκου, ἐπιτίμου ἀρχηγοῦ Γ.Ε.Σ. καί ὑπηρεσιακοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης στήν κυβέρνηση Πικραμένου, προσεγγίζονται οἱ ἑλληνοτουρκικές σχέσεις μ' ἕναν ριζοσπαστικό τρόπο ἐνῶ στόν προωθούμενο νεοὸθωμανισμό τῆς Ἀγκυρας ἀντιπαρατίθεται ἕνα νέο Βυζάντιο.

Τό ὄραμα αὐτό εἶναι ἀπολύτως ρεαλιστικό –καί αὐτό τεκμηριώνεται καί ἀπό τούς χάρτες καί τό CD-ROM πού συνοδεύουν τό βιβλίο– διότι ἡ σημερινή Τουρκία δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἕνα μωσαϊκό ἀπό 70 καί παραπάνω ἐθνικές καί θρησκευτικές μειονότητες, πού δέν θέλει πολύ γιά νά διαλυθεῖ στά ἐξ ὧν συνετέθη. Ὅπως διαβάζουμε χαρακτηριστικά στό βιβλίο τοῦ λογίου στρατηγοῦ: «Ὅλα αὐτά τά στοιχεῖα ἀλλά καί οἱ συνθῆκες διαδίωσης τῶν μειονοτήτων στήν Τουρκία μᾶς ὀδηγοῦν στό συμπέρασμα ὅτι ὄλοι οἱ παλιοί καί ἀλλοτριωμένοι κάτοικοι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀναμένουν καί ἀναζητοῦν τό φῶς στό Φανάρι καί στήν Ὁρθοδοξία γιά νά ἐπανασυστήσουν τό δικό τους ΝΕΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ, μαζί μέ τούς συνειδητοποιημένους, πλέον, Ὁθωμανούς. Αὐτοί οἱ λαοί, οἱ

Ἡ *Παρακαταθήκη* στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται
στόν Διαδικτυακό Τόπο
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση
www.orthodoxnet.gr

Μερικές ἰστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,
www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com, orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

όποιοι είναι λαοί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί σέ καμία περίπτωση δέν εἶναι Τοῦρκοι, ἔχουν τό δικαίωμα νά αὐτοπροσδιοριστοῦν, ἐθνικά καί θρησκευτικά, ὅπως οἱ ἴδιοι ἐπιθυμοῦν!»! (ἐσωτερική πλευρά ἐμπροσθοφύλλου)

Ἐνα ἀπό τά σημαντικά μηνύματα τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς στήν Παλαιά Βουλή ἦταν –ὅπως διαβάζουμε σέ ρεπορτάζ ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος στίς 26.10.2012– καί τό «ὅτι συναντήθηκαν ἀπλοί ἄνθρωποι καί πολιτικοί ἀπό ὅλα τά κόμματα, πού, ὅπως φαί-

νεται, μποροῦν ἀνετα νά συνεννοηθοῦν, σέ θέματα πού ἀφοροῦν τήν πατρίδα μας, τήν προοπτική της καί κυρίως τήν διασφάλιση τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων καί τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητας».

Νά, λοιπόν, πού ὑπάρχουν καί καλά νέα, πού μᾶς χαροποιοῦν, μᾶς δίνουν ἐλπίδα, πρότυπα καί καθοδηγητικά ὁράματα γιά τό μέλλον τοῦ τόπου καί τοῦ Γένους μας.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΝΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΓΚΟΥΡΟΥ

τοῦ Ἀθανασίου Ρακοβαλῆ, Φυσικοῦ

Θά προσπαθήσουμε νά περιγράψουμε τίς διαφορές μεταξύ ἑνός γκουροῦ ὅπως τόν δημιουργεῖ ἡ παράδοση τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν (Ἰνδουϊσμός, Βουδδισμός κλπ) καί ἑνός γέροντα ὅπως τόν θέλει ἡ παράδοση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Αὐτές οἱ δύο «μορφές» εἶναι «θεσμοί» πού ὑπάρχουν ἐδῶ καί χιλιετίες μέσα σ' αὐτές τίς ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες παραδόσεις καί ἐνῶ ἐκ πρώτης ὄψεως μοιάζουν νά ἔχουν τόν ἴδιο ρόλο, ἐν τούτοις μία βαθύτερη καί προσεκτικότερη ματιά θά μᾶς ἀποκαλύψει τίς τεράστιες διαφορές τους. Τό μπακίρι ἔχει τό χρῶμα καί τήν λάμψη τοῦ χρυσοῦ καί μπορεῖ νά ξεγελάσει ἀνθρώπους χωρίς πείρα, τό ἔμπειρο μάτι ὅμως καταλαβαίνει τήν τεράστια διαφορά του.

Ἄς ξεκινήσουμε λοιπόν...

1. Ὁ γέροντας δείχνει τόν Χριστό, ἐνῶ ὁ γκουρού τόν ἑαυτό του. Καί οἱ δύο ἀναλαμβάνουν νά φέρουν τόν ἄνθρωπο κοντά στόν Θεό. Ὁ γκουρού ὅμως ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι Θεός καί ἀπαιτεῖ καί λαμβάνει λατρεία ἀπό τούς ὄπαδούς του. Ὁ γέ-

ροντας παραδέχεται ὅτι εἶναι ἕνας ἁματωλός ἄνθρωπος, πού σκύβει τό κεφάλι του κάτω ἀπό τό πετραχήλι στήν ἐξομολόγηση καί λέει ὅτι λατρεία πρέπει νά προσφέρουμε μόνο στόν Χριστό, γιατί ἡ λατρεία ἀρμῶζει μόνο στόν ἀληθινό Θεό.

2. Ὁ γέροντας ἔχει στόχο νά βοηθήσει τά πνευματικά του παιδιά, νά ὠριμάσουν, νά γίνουν ἱκανοί νά βαδίζουν μόνα τους στήν πνευματική ὁδό πού ὁδηγεῖ στήν ἔνωση μέ τόν Χριστό, νά γίνουν ἀνεξάρτητοι, χειραφετημένοι πνευματικοί ἄνθρωποι, πού δέν τόν ἔχουν πλέον ἀνάγκη. Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού τά πνευματικοπαίδια ξεπέρασαν στήν ἀρετή καί τήν Χάρη τούς γέροντάδες τους. Ὁ γκουρού ἐνεργεῖ ἀντίθετα. Θέλει τούς ἀνθρώπους πού εἶναι γύρω του νά εἶναι ὄπαδοί του καί κάτω ἀπό τήν ἐπιρροή του μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς τους. Ζητᾶ ἀπό τούς ὄπαδούς του «νά πετάξουν τό μυαλό τους, γιατί δημιουργεῖ πολλά προβλήματα» καί «νά παραδώσουν ὀλοκληρωτικά τόν ἑαυτό τους σ' αὐτόν», γιατί αὐτός εἶναι Θεός, μέ τό πρόσχημα τῆς πνευμα-

τικῆς ἐξέλιξης, τῆς πνευματικῆς ἀνόδου. Ἔτσι σταματᾷ ἡ ψυχολογική καί διανοητική ἀνάπτυξη τῶν ὀπαδῶν του καί ἔχουμε φαινόμενα παλιμπαιδισμοῦ καί ψυχωτικά σύνδρομα. Ἡ κριτική σκέψη ἀποθαρρύνεται καί τελικά καταστρέφεται. Αὐτό πού ἀπαιτεῖται καί προβάλλεται ὡς ἀρετή καί πρότυπο πρὸς μίμηση εἶναι ἡ ἀπόλυτη ὑπακοή καί παράδοση στὸν γκουρού. Ἔτσι ὁ ὀπαδὸς τοῦ γκουρού καθίσταται στό τέλος μίας πνευματικῆς-ψυχολογικῆς πορείας πλήρως ἐξαρτώμενος, μιά μαριονέτα στὰ χέρια τοῦ γκουρού.

3. Ὁ γέροντας ἀγαπᾷ τὰ πνευματικά του παιδιά. Για νά φτάσει κανεὶς νά γίνει γέροντας, πρέπει νά ἔχει κάνει πνευματική ἐργασία στὸν ἑαυτό του, νά ἔχει ἀποκτήσει τὴν ἐμπειρία καί τὴν Χάρι τοῦ Χριστοῦ, νά ἔχει πνευματική ἀγάπη, νά ζητεῖ, νά ποθεῖ τὸ καλὸ τοῦ ἄλλου καί νά παραδλέπει τὸν ἑαυτό του γιὰ χάρη τῶν μαθητῶν του. Ἀκόμα δέ καί νά μπορεῖ νά δώσει καί τὴν ζωὴ του γιὰ χάρη τους, ἂν καί ὅταν χρειαστεῖ. Ἔτσι περιέγραψε τὸ πρότυπο τοῦ καλοῦ ποιμένα ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Αὐτὴ εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, αὐτὸ εἶναι τὸ ὀρθόδοξο πρότυπο.

Ἀντίθετα ὁ ὑπάλληλος, «ὁ μισθωτός», βλέπει τὸν κίνδυνο νά ἔρχεται καί τὸ βάζει στὰ πόδια ἀδιαφορώντας γιὰ τοὺς ἄλλους. Ὁ γκουρού ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτό του καί ὄχι τοὺς ἄλλους. Ἐκμεταλλεύεται τοὺς ἀφελεῖς καί ὑποταγμένους ὀπαδοὺς του. Κοιτάξτε τοὺς γκουρού. Ἦρθαν πάμπτωχοι ἀπὸ τὴν Ἰνδία καί ἔγιναν πάμπλουτοι μέσα σέ λίγα χρόνια, ἀπὸ τίς περιουσίες πού τοὺς χάρισαν οἱ ὀπαδοί τους. Τί νά πρωτοθαυμάσει κανεὶς, τὴν πονηρία τῶν γκουρού ἢ τὴν ἀφέλεια τῶν ἀνθρώπων;

4. Ὁ γέροντας μέσῳ τῆς προσωπικῆς ἀσκητικῆς του πείρας γνωρίζει καλὰ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ, τὰ πάθη καί τίς ἀδυναμίες της. Ἐχει διάκριση καί εἶναι σέ θέση

νά βοηθήσει καί τοὺς ἄλλους νά ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ πάθη τους καί τὰ ψυχολογικά τους προβλήματα καί νά σταθοῦν στὰ πόδια τους, ἂν βεβαίως εἶναι διατεθειμένοι νά κουραστοῦν, νά ἀγωνισθοῦν.

Ὁ γκουρού διαθέτει καί αὐτὸς ψυχολογικὲς γνώσεις, μόνο πού τίς χρησιμοποιεῖ γιὰ νά ὑποτάξει τοὺς ἀνθρώπους στὴν θέλησή του καί νά τοὺς ἐκμεταλλευτεῖ.

5. Ὁ γέροντας εἶναι μέ τὸν Χριστό, ἐνῶ ὁ γκουρού εἶναι μέ τὸν διάβολο. Ὁ γέροντας δέν ἰσχυρίζεται ὅτι διαθέτει «δυνάμεις». Προσεύχεται στὸν Χριστό καί παρακαλεῖ νά βοηθήσει. Κάποιοι ἁγιασμένοι γέροντες εἶναι τιμημένοι ἀπὸ τὸν Χριστό μέ πνευματικά χαρίσματα. Τὰ ὑπερφυσικά θαύματα πού συμβαίνουν ὁμολογοῦν ὅτι ὀφείλονται στὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι στὸν ἑαυτό τους.

Ὁ γκουρού ἀντίθετα ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ἴδιος, σάν Θεὸς πού λέει ὅτι εἶναι, διαθέτει τεράστιες πνευματικὲς δυνάμεις πού μποροῦν νά ἀλλάξουν τὴν ἱστορία τοῦ κόσμου. Παρ' ὅλες τίς ὑπερβολές καί τίς τερατολογίες πού λένε, λόγω τῆς ὑπερηφάνειάς τους, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὄντως διαθέτουν κάποιες πνευματικὲς δυνάμεις. Ὁχι ὅλοι, ἀλλὰ σίγουρα ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ στελέχη καί σέ διαφορετικὴ ἔνταση ὁ καθένας τους. Ἄς μὴ τὸ θεωρήσει κανεὶς αὐτὸ ὑπερβολή, γιατί ὄντως ὑπάρχει μαγεία, τὸ λέει ἄλλωστε καί τὸ Εὐαγγέλιο, καί αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι μάγοι. Γιατί πῶς ἐξηγεῖται τὸ γεγονός ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι, ὄχι ἓνας καί δύο, μορφωμένοι, πλούσιοι, ταξιδεμένοι, ἐπιχειρηματίες, ἔμπειροι ἀπὸ τὴν ζωὴ καί τὴν πονηριά τῶν ἀνθρώπων, πέσανε στὰ δίχτυα κάποιου γκουρού καί «πείστηκαν» νά δωρίσουν τίς περιουσίες τους σ' αὐτόν; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δύσκολα ὑποκύπτουν σέ ψυχολογικὲς μεθόδους χειραγώγησης καί ἐπιβολῆς. Αὐτοὶ, οἱ πλούσιοι καί ἰσχυροί, γίνονται κυρίως στόχος τῶν μαγικῶν τεχνῶν τῶν γκουρού. Οἱ γκου-

ρού είναι κάτοχοι αυτής της «δαιμονικής σοφίας», της μαγείας. Συνήθως χρησιμοποιούν ένα συνδυασμό μαγείας και απάτης. Ὁ γέροντας Παΐσιος ἀναφερόμενος στό θέμα, ἔλεγε «Δύο πνευματικές δυνάμεις υπάρχουν στόν κόσμο, ὁ Θεός καί ὁ διάβολος, ἐμεῖς εἴμαστε μέ τόν Χριστό, αὐτοί μέ ποιόν εἶναι;» Ἡ Ἀνατολή ἀνέκαθεν ἐθεωρεῖτο τό κέντρο τῆς μαγείας καί οἱ εἰδωλολατρικές θρησκείες τό πανεπιστήμιό της. Γιατί «αὐτό πού κάνει ἕναν ἄνθρωπο μάγο εἶναι ἡ σχέση του μέ τόν Σατανᾶ», γιά νά χρησιμοποιήσω τά λόγια ἐνός πρῶην μάγου.

6. Ὁ γέροντας σάν ἀμαρτωλός ἄνθρωπος, πού δηλώνει καί πιστεύει ὅτι εἶναι, ΔΕΝ διεκδικεῖ τό ἀλάθητο. Δίνει συμβουλές, ὄχι μεταφυσικά ἀποφθέγματα, πού μοιάζουν μέ χρησμούς κάποιου εἰδωλολατρικοῦ μαντείου.

Ὁ γκουρού ἀντίθετα μοιράζει χρησμούς καί μεταφυσικά γενικόλογα ἀποφθέγματα, ἀπαιτεῖ τήν ἀπόλυτη συμμόρφωση στά λόγια του. Ὁ γκουρού δίνει ἐντολές, ὄχι συμβουλές, γιατί... εἶναι ἀλάθητος Θεός.

7. Ὁ γέροντας, ὅπως καί ὁποιοσδήποτε ἄλλος πού ἐνδιαφέρεται, **μπορεῖ νά μεσιτεύσει στόν Χριστό γιά τήν σωτηρία μιᾶς ψυχῆς,** ἀλλά ὁ Θεός θά ἀποφασίσει γιά τήν σωτηρία ἢ τήν καταδίκη της.

Ὁ γκουρού ἀντίθετα ἰσχυρίζεται ὅτι αὐτός ὁ ἴδιος μπορεῖ νά σώσει ἢ νά καταδικάσει μία ψυχή. Ψέμα! Τεράστιο ψέμα! Ἴσοδύναμο σέ μέγεθος μέ τό ψέμα πού εἶπε ὁ διάβολος στήν Εὐά στόν Παράδεισο. Ἐάν ὅμως πλανηθεῖ κάποιος καί τό πιστέψει, τότε βρίσκεται σέ πολύ δύσκολη θέση. Φαντασθεῖτε νά πιστεύετε στά σοβαρά ὅτι ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νά κρατάει στά χέρια του ὄχι μόνο τήν ζωή σας σ' αὐτόν τόν κόσμο, ἀλλά καί τήν μετά θάνατο πορεία σας. Εἶναι ψυχωτική κατάσταση, ἀνύπαρκτη, ὑπάρχει μόνο μέσα στό νοῦ τοῦ θύματος. Οἱ συνέπειές της ὅμως εἶναι πραγματικές. Φέρ-

νει τήν ἀπόλυτη ὑποταγή! Τόν ἀπόλυτο τρῶμο! Τί πνευματική ὑποδούλωση! Ὀντως σατανικό τό ἐφεύρημα.

8. Ὁ γέροντας εἶναι σχετικός, ἐνῶ ὁ γκουρού ἀπόλυτος. Ἐνας γέροντας μπορεῖ μέ ταπείνωση νά πει σέ κάποιο πρόσωπο ὅτι ἐγώ δέν μπορῶ νά σέ βοηθήσω, πῆγαινε σέ κάποιον ἄλλο νά βοηθηθεῖς. Ἡ ἀκόμα μπορεῖ ἢ πρωτοβουλία νά ἔρθει ἀπό τό ἴδιο τό πνευματικό παιδί πού ζητάει νά ἀλλάξει γέροντα ἢ πνευματικό, γιά κάποιους λόγους, μέσα σέ ἕνα πνεῦμα ἐλευθερίας. Αὐτό εἶναι κάτι τό σύνηθες μέσα στήν ὀρθόδοξη παράδοση. Στήν διάρκεια τῆς ζωῆς του ἕνας χριστιανός συμβαίνει ἴσως νά ἀλλάξει πνευματικό-ἐξομολόγο. Δέν ὑπάρχει προσωποληψία. Τό κέντρο εἶναι ὁ Χριστός, ὄχι ὁ ἄνθρωπος.

Κάτι τέτοιο εἶναι ἀδιανόητο γιά τήν γκουρουιστική παράδοση. Ἐάν κάποιος ἀπομακρυνθεῖ ἀπό ἕνα γκουρού, αὐτό θά γίνει κάτω ἀπό τήν ψυχολογική πίεση τῆς ἀόλυτης μεταφυσικῆς καταδίκης. Πρέπει νά ἔχει κάποιος δύναμη ψυχῆς, γιά νά ἀντέξει τήν ψυχολογική πίεση καί νά ἐλευθερώσει τόν ἑαυτό του ἀπό τήν ἐπιρροή τοῦ γκουρού. Αὐτό ὅμως δέν ἀρκεῖ πάντοτε. Ἐάν αὐτός πού θέλει νά ἀποσκιρτήσει εἶναι σημαντικός γι' αὐτούς, εἴτε γιατί εἶναι πλούσιος ἢ διάσημος, εἴτε γιατί γνωρίζει μυστικά λόγω τῆς θέσης πού εἶχε μέσα στήν ὀργάνωσή τους, τότε θά στείλουν πάνω του δαιμόνια –σάν μάγοι πού εἶναι– καί θά ἀντιμετωπίσει δαιμονικό πόλεμο.

Σ' αὐτή τήν περίπτωση εἶναι ἀδύνατο ὁ ἄνθρωπος νά τά δγάλει πέρα χωρίς τήν βοήθεια τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος μέσα στήν ἱστορία, πού συνέτριψε τήν δύναμη τοῦ διαδόλου.

Βέβαια ὑπάρχουν καί πολλές περιπτώσεις –οἱ περισσότερες μᾶλλον– ὅπου δέν συμβαίνουν τά ἀνωτέρω. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος δέν τούς ἐνδιαφέρει ἰδιαίτερα ἢ ἂν ἔχουν

πάρει απ' αυτόν ό,τι μπορούν να πάρουν (οικονομικά, κοινωνικά, δωρεάν εργασία, κλπ) με την άδιαφορία που του δείχνουν τον αφήνουν να «φύγει», τον πετάνε σαν στυμμένη λεμονόκουπα.

Τελειώνοντας **νά συνοψίσουμε** και **νά** ποῦμε τήν γενική διαφορά. Ὁ γέροντας εἶναι ἕνας ταπεινός ἄνθρωπος μέ ἐν Χριστῷ ἀρετές καί πολέμιος τῶν παθῶν. Συνειδητό μέλος τῆς ἐκκλησίας πού ἴδρυσε ὁ Χριστός, ἐνισχύεται καί τρέφεται πνευματικά απ' αὐτήν καί τήν Χάρι Του.

Ὁ γκουρού εἶναι γέννημα τῶν εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν τῆς Ἀνατολῆς, εἶναι ἕνας ἄνθρωπος πού ἔχει δοθεῖ ἀχαλίνωτα στά πάθη του, χωρίς ἐνδοιασμούς καί χρησιμοποιεῖ τήν δύναμη τοῦ Διαβόλου (μαγεία), γιά **νά** τά ἱκανοποιήσει. Ἔχει δαιμονική πονηρία. Εἶναι ἕνας προδοτόσχημος λύκος. Ὑποκριτής. Ὑποκρίνεται τόν ἄγγελο, ἐνῶ εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Διαβόλου. Τό κυρίαρχο πάθος του εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια. Ἐγώ εἶμαι καί κανένας ἄλλος. Ὑποτιμᾷ καί περιφρονεῖ τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Τό κρύβει ὅμως πίσω ἀπό μία δῆθεν ἀγάπη. Νά, δές πῶς τούς ἔκανα **νά** μέ προσκυνοῦν σάν Θεό, σκέφτεται. Βέβαια ἔχει καί ὅλα τά ἄλλα πάθη. Ματαιοδοξία, φιλαργυρία καί φιληδονία. Πολλοί γκουρού ἐκμεταλλεύονται καί σεξουαλικά τούς ὀπαδούς τους, γιάτί μία συνεύρεση μέ τόν γκουρού, εἴτε ἄνδρας εἶναι εἴτε γυναίκα εἶναι τό θύμα, κατά τήν δαιμονική διδασκαλία τους, ἀποτελεῖ μεγάλη βοήθεια γιά πνευματική ἄνοδο τοῦ ὀπαδοῦ. Παρουσιάζουν τήν σεξουαλική ἐκμετάλλευση σάν πνευματική εὐεργεσία. Κάτι τέτοιο εἶναι ἀδιανόητο γιά τήν ὀρθόδοξη παράδοση.

Δέν ἰσχυρίζομαι ὅτι μέσα στό χῶρο τῆς ὀρθόδοξης παράδοσης δέν συμβαίνουν λάθη ἢ ὅτι δέν ὑπάρχουν προβληματικές καταστάσεις. Βεβαίως καί ὑπάρχουν. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἀνθρώπινων παθῶν, τῆς

κακίας αὐτῆς πού ἔχει φωλιάσει μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Αὐτό πού κάνει τήν μεγάλη διαφορά –καί αὐτό εἶναι τό πολύ σημαντικό– εἶναι ὅτι ἡ ὀρθόδοξη δογματική πίστη καταδικάζει, πολεμᾷ καί ἀπορρίπτει συμπεριφορές παρόμοιες μέ αὐτές τῶν γκουρού, ὅταν ἐμφανίζονται καί μέσα στήν ἐκκλησία, σάν ἁμαρτωλές παρεκτροπές, ἐνῶ οἱ ἀνατολίτικες δοξασίες τίς ἔχουν κάνει κανόνα καί τρόπο ζωῆς.

Ὅσοι ἀκολουθοῦν τά ὀρθά δόγματα μποροῦν **νά** διορθώσουν τήν στραβή ζωή τους, ἐνῶ ὅσοι πλανηθοῦν καί ἀκολουθήσουν τά στραβά δόγματα θά καταστρέψουν σιγά-σιγά καί ὅ,τι σωστό ἔχουν μέσα τους. Τό ὀρθό δόγμα μᾶς ἐλευθερώνει, ἐνῶ ἡ πλάνη (=τό λάθος δόγμα) μᾶς ὑποδουλώνει. Ἄρα, λοιπόν, εἶναι σημαντικό **νά** διώνομε καί **νά** ἐμβαθύνουμε στά δόγματα τῆς Ὀρθοδοξίας, γιά **νά** μήν γινόμαστε εὐκόλα θύματα ἐμπαθῶν ἀνθρώπων ἐντός ἢ ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας.

Γιά **νά** φτάσουν μέχρι ἐμᾶς, σήμερα, λαμπικαρισμένα τά ὀρθόδοξα δόγματα, δόθηκαν μάχες καί πολλοί ἀπό τούς Πατέρες μας, μέσα στό πέρασμα τῶν αἰώνων, τράβηξαν τά πάνδεινα, μαρτύρησαν, ἔδωσαν τό αἷμα τους γιά **νά** διαφυλάξουν ἀλώβητη τήν ἀλήθεια γιά τόν Θεό, τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο. Σήμερα οἱ γκουρού τῆς Νέας Ἐποχῆς, οἱ ψευδόχριστοι, οἱ πρόδρομοι τοῦ Ἀντιχρίστου, ἐπιτίθενται στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί θέλουν **νά** πνίξουν τό ὀρθόδοξο δόγμα, **νά** ἐπιβάλουν τήν πλάνη καί **νά** σκλαδῶσουν τούς ἀνθρώπους, πνευματικά, κοινωνικά, οικονομικά καί πολιτικά. Αὐτοί εἶναι οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ πού πολεμοῦν τήν Ἐκκλησία Του ἀπό ἔξω, ἐνῶ οἱ αἱρετικοί τήν πολεμοῦν ἀπό μέσα. Ἔχουν ὅμως τήν ἴδια ψυχῆ, τήν ἴδια πονηριά, τίς ἴδιες συμπεριφορές, τόν ἴδιο στόχο. «Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετά φόβου» ἢ ἀλλιῶς «γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς».

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 1912

του Κωνσταντίνου Χολέβα, Πολιτικού 'Επιστήμονος

Έχουμε εισέλθει ήδη στον 'Οκτώβριο και η ιστορική μνήμη μας καλεί να ξαναμελετήσουμε τά θριαμβευτικά γεγονότα που συνέβησαν πριν από 100 ακριβώς έτη. Τόν 'Οκτώβριο του 1912 ή 'Ελλάς με Βασιλέα τόν Γεώργιο Α', 'Αρχιστράτηγο τόν Διάδοχο Κωνσταντίνο και Πρωθυπουργό τόν 'Ελευθέριο Βενιζέλο μετέσχε στον Α' Βαλκανικό Πόλεμο και απέλευθέρωσε έλληνικούς πληθυσμούς, που ήσαν υπόδουλοι στους 'Οθωμανούς Τούρκους. 'Η συμμαχία τών 'Ελλήνων, Σέρβων, Μαυροβουνίων και Βουλγάρων έδωξε από τά Βαλκάνια τήν καταπιεστική τουρκική παρουσία. Από τίς 5 'Οκτωβρίου, που κηρύξαμε επισήμως τόν Πόλεμο, ό στρατός μας προήλανε μέ ταχύτητα παρά τήν τουρκική αντίσταση και στις 26 'Οκτωβρίου, ανήμερα του πολιούχου της 'Αγίου Δημητρίου, απέλευθερώθηκε ή Θεσσαλονίκη. Είχαν προηγηθεί οι μεγάλες μάχες στό Σαραντάπορο και στά Γιαννιτσά και οι μακεδονικές πόλεις ξανάβρισκαν μετά από αιώνες τήν έλευθερία τους. 'Η Μακεδονία παρά τήν παρουσία μειονοτήτων διαφορετικών φυλών και θρησκευμάτων ούδέποτε έπαυσε νά αποτελεϊ πνευματικό και έμπορικό κέντρο του 'Ελληνισμού. Παρά τά ποικίλα συμφέροντα και τούς έθνικισμούς τών Μεγάλων ή 'Ελλάς κατόρθωσε νά αναγεννηθει και νά διπλασιασθει έδαφικά και πληθυσμιακά.

Τό **πρώτο δίδαγμα** από τόν δοξασμένο εκείνο 'Οκτώβριο είναι ή ανάγκη συμμαχιών, για νά αντιμετωπίσουμε τούς έκαστοτε κινδύνους. Τό 1912 ή συνεργασία τεσσάρων 'Ορθοδόξων Χριστιανικών κρατών τής Βαλκανικής έδωξε όριστικά κάθε τουρκική παρουσία από τήν περιοχή μας. Χρήσιμο μάθημα για τούς νεο-όθωμανιστές τής εποχής,

όπως ό Τουρκος ΥΠΕΞ κ. Νταβούτογλου, που θά μας επισκεφθει σε μία εβδομάδα. 'Αντί νά όνειρεύεται εκείνος τήν αναβίωση τής τουρκικής παρουσίας στή Βοσνία και άλλου, καλό θά ήταν νά γνωρίζει ότι σήμερα ή 'Ελλάς διατηρεί άριστες σχέσεις μέ τή Σερβία, τό Μαυροβούνιο και τή Βουλγαρία, τούς συμμάχους του 1912. Δέν άπειλούμε κανέναν ούτε επιθυμούμε πολέμους. 'Αλλά προειδοποιούμε ότι τά νεοοθωμανικά όράματα θά παραμείνουν στά χαρτιά είτε τά εκφράζουν Τουρκοί επίσημοι είτε τά άσπάζονται ριψάσπιδες κουλτουριάρηδες στή χώρα μας.

Τό **δεύτερο δίδαγμα** είναι ότι οι 'Ελληνες μπορούμε νά ξεπεράσουμε τίς οικονομικές κρίσεις και τά μνημόνια, όταν υπάρχουν ύψηλά ιδανικά και στόχοι μέ ήθικό και πνευματικό περιεχόμενο. 'Η 'Ελλάς τών νικηφόρων Βαλκανικών Πολέμων είχε αντιμετώπισει τό 1893 τήν πτώχευση επί Χαρ. Τρικούπη, είχε ήττηθει στον έλληνοτουρκικό πόλεμο του 1897 και είχε τεθει τό 1898 υπό μία μορφή τροϊκας που λεγόταν τότε ΔΟΕ (Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος). Παρά τήν παρουσία οικονομικών έλεγκτών από έξι ευρωπαϊκές χώρες, που έπαιρναν όλα τά έσοδα τών κρατικών μονοπωλείων και τών τελωνείων Πειραιώς και Λαυρίου, ή χώρα άνορθώθηκε γρήγορα, διότι πίστευε στή Μεγάλη 'Ιδέα. Στο χρέος τών έλευθέρων 'Ελλήνων τής μικρής 'Ελλάδος νά έλευθερώσουν κάθε υπόδουλο άδελφό και όλα τά έλληνικά μέρη που κατείχοντο από τούς Τούρκους. Μέ αυτό τό ιδανικό όργανώθηκε επιτυχώς ό Μακεδονικός 'Αγώνας του 1903-1908, μέ αυτή τήν πίστη ξεκίνησαν τά ευζωνάκια μας από τήν Πελοπόννησο, τή Στερεά, τίς Κυκλάδες, τά 'Επτάνησα και τή

Θεσσαλία και νίκησαν σέ τόσες μάχες τό 1912 και τό 1913. Ἀξίζει ἐδῶ νά τονισθεῖ και ἡ μεγάλη προσέλευση ἐθελοντῶν ἀπό τήν Ὀμογένεια και ἀπό ὑπόδουλα μέρη τοῦ Ἑθνους.

Τρίτο δίδαγμα ἡ ἐθνοκτόνος συνέπεια τῶν διχασμῶν και τῆς προσωπολατρείας. Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1912, ὁ Πρωθυπουργός Βενιζέλος και ὁ Ἀρχιστράτηγος Κωνσταντῖνος ἔκαναν ἄριστα τή δουλειά τους ὑπέρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων και ἔγιναν ἀμέ-

σως δημοφιλέστατοι. Μετά ἀπό τρία μόλις χρόνια βρέθηκαν ἐπικεφαλῆς δύο ἀντιμαχομένων παρατάξεων στόν Ἑθνικό Διχασμό, πού ὁδήγησε στή Μικρασιατική Τραγωδία. Σήμερα ὀρισμένοι καλλιεργοῦν νέους διχασμούς. Πρός Θεοῦ μήν ξαναπέσουμε στήν παγίδα.

Τό ζητούμενο στίς ἡμέρες μας δέν εἶναι ἀπλῶς νά βροῦμε πρακτικές λύσεις στά οἰκονομικά προβλήματα. Χρειαζόμαστε μία Νέα Μεγάλη Ἰδέα γιά νά δγοῦμε ἀπό τό τέλμα.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ – ΞΕΓΥΜΝΩΜΑ*

Γράφουν γιά τό INKA (Γενική Ὀμοσπονδία Καταναλωτῶν Ἑλλάδας) οἱ:

Γιῶργος Λεχουρίτης *Πρόεδρος*, Γιάννης Ἀννουσάκης *Ἀντιπρόεδρος*,
Μπάμπης Δεληνταδάκης *Γραμματέας*

Β'

Τό INKA εἶχε προειδοποιήσει ἀπό τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2010 ὅτι «δρομολογοῦν νά καταργηθεῖ τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο, τό Ἰατρικό Ἀπόρρητο, και γενικά κάθε εἶδους ἀπόρρητο στήν ἰδιωτική ζωή, και γενικά δρομολογοῦν τήν κατάργηση κάθε κώδικα ἐπαγγελματικῆς δεοντολογίας». Τότε ἡ προειδοποίηση τοῦ INKA εἶχε χαρακτηριστεῖ ὑπερβολική, σχεδόν γραφική, κυρίως ὅσον ἀφοροῦσε στό Τραπεζικό Ἀπόρρητο, πού ἐπιδιώκουν νά καταργήσουν μέ νομική... κατεργαριά, μαζί μέ τό Ἰατρικό Ἀπόρρητο.

● **Τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο, ἡ 1077, τό «λίπος» και ἡ ...λιποαναρρόφηση!**

«Πόσα κρυμμένα τιμαλφή ἔπρεπε νά σώσω· πόσες φωλιές νεροῦ μέσα στίς φλόγες»
Μανώλης Ἀναγνωστάκης

Τί εἶναι ὅμως τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο; Γιά τήν ἀκρίβεια, πῶς λειτουργεῖ; Οἱ καταθέσεις οὔτως ἢ ἄλλως φορολογοῦνται (μέ δεδομένο και ὑπαρκτό τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο), ἀφοῦ οἱ Τράπεζες χρεώνουν τόν κάθε λογαριασμό και ἀποδίδουν τόν συνολικό φόρο ἀνά ἐξάμηνο στό κράτος. Συνεπῶς ἡ φοροδιαφυγή τῶν καταθετῶν εἶναι ἐκ προοιμίου «παταγμένη».

Τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο (π.χ. σέ Ἀγγλία, Αὐστρία, Γερμανία κ.ἄ.) αἴρεται, μέ ἀπόλυτη ἐπάρκεια τῶν ἰσχυόντων νόμων και μέ παρέμβαση τῆς Δικαιοσύνης, ἄν ὑπάρχουν ὑποψίες γιά ὁποιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά. Ὅπως ἀκριδῶς μπορεῖ «νά μπεῖ στό σπῆτι σου» ὁ ἀστυνομικός μέ εἰσαγγελική ἐντολή και ὄχι αὐθαίρετα. Αὐτή ἀκριδῶς εἶναι, σύμφωνα μέ τόν Τσόρτσιλ, ἡ διαφορά

* Ἀπό τήν Παρακαταθήκη, παρουσιάσθηκαν στό Α' Μέρος τά περί ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων. Τώρα παρουσιάζονται τά ὑπόλοιπα θέματα, πού διαλαμβάνει τό ἄρθρο τοῦ IN.KA.

ανάμεσα στη Δημοκρατία και τον Όλοκληρωτισμό.

Οί «δανειστές», «σύμμαχοι», Τρόικα κτλ ονομάζουν «λίπος», κυρίως, τις τραπεζικές καταθέσεις, την ακίνητη περιουσία και τα χρυσαφικά· ακολουθούν οι ζωγραφικοί πίνακες αξίας και λοιπά τιμαλφή του λαού. Ένας τρόπος μέτρησης του «λίπους» είναι να μετράται ή διασκέδαση του λαού. Όταν ο λαός διασκεδάσει, «λίπος» υπάρχει! Φοιτητές προσλαμβάνονταν για να καταγράψουν (δήθεν από στατιστική περιέργεια) τη διασκέδαση των Ελλήνων. Όμως επειδή δεν μπορούσαν να αξιολογήσουν τα δεδομένα, σταμάτησαν την καταγραφή της διασκέδασης και κατέληξαν στην άπλουστερη λύση, για να βρουν απευθείας και λεπτομερειακά τα στοιχεία που τους ένδιεφεραν, αφού υπήρχαν πρόθυμοι να τους εξυπηρετήσουν:

Έξέδωσαν –σημειώστε: σέ προεκλογική περίοδο!– τη διαδόγητη έγκυκλιο ΠΟΛ 1077 (ΦΕΚ. Β 1141 της 10ης Ἀπριλίου 2012) με σκοπό να καταργήσουν με μιᾶς τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο (ἀλλά και τό Ἰατρικό)! Ἡ έγκυκλιος 1077 θέλει να επιβάλλει τήν υποχρέωση σέ υπηρεσίες, Τράπεζες, δημόσια νομικά πρόσωπα και ιδιωτικές εταιρείες να αποστέλλουν αναδρομικά ὅλες τίς προσωπικές-οικονομικές πληροφορίες που έχουν για κάθε πολίτη (έκ προοιμίου και χωρίς τήν ἄρωγή τής Δικαιοσύνης) στή Γενική Γραμματεία Πληροφοριακῶν Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.) τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (ένός ὑπουργείου που δέν ἐπανδρώνεται πιά μόνο ἀπό Ἑλληνες πολίτες) κάθε συναλλαγή, κάθε κίνηση και ὑπόλοιπο λογαριασμοῦ!

Ἐννοεῖται ὅτι τό INKA ἔχει ἤδη προσβάλλει αὐτή τήν έγκυκλιο στό Συμβούλιο Ἐπικρατείας.

Αὐτό τό μέτρο Φακελώματος-Ξεγυμνώματος τοῦ Ἑλληνα πολίτη συνδυάζε-

ται μέ ἓνα νομικό πλαίσιο εὔκολων δεσμεύσεων και κατασχέσεων (τραπεζικῶν καταθέσεων και ἀκινήτων) για χρέη στήν Ἐφορία που ἔχει δημιουργηθεῖ μέ τήν εισβολή τής Τρόικας. Νά λοιπόν πῶς οἱ «δανειστές» επιδιώκουν να κάνουν «λιποαναρρόφηση» στους Ἑλληνες:

Ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ δέν ἔχει πιά τή δυνατότητα να πληρώνει τούς φόρους και τά χαράτσια και ταυτόχρονα να διατηρεῖ τήν βιοτική τής ἀξιοπρέπεια (ἔστω ὀριακά). Δέν πληρώνει, γιατί δέν ἔχει. Παράλληλα προσπαθεῖ να σώσει χρήματα «στήν ἄκρη» για κάτι ἀπρόβλεπτο, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ στήν ὑγεία και δευτερευόντως για ἄλλες ἀνάγκες· ἀνεργία, σπουδές κτλ.

Για παράδειγμα, σήμερα τά φάρμακα τῶν ἀσφαλισμένων καρκινοπαθῶν πρέπει να πληρώνονται ἀπό τούς ἴδιους και θά πάρουν πίσω –ἴσως...– τά χρήματα μέ πίστωση σέ δύο μῆνες. Πρόκειται για φάρμακα αξίας 3.000 εὐρώ κατά μέσο ὄρο. Ἐτσι κρίθηκε ὅτι «λίπος» 3.000 ἔως 10.000 εὐρώ βρίσκεται ἀκόμα σέ ἀρκετά ἑλληνικά σπίτια, εἴτε σέ διβλιᾶριο κατάθεσης εἴτε «κάτω ἀπό τό στρῶμα» και δέν δίνονται σέ φόρους! Αὐτά τά χρήματα (ἄν εἶναι περισσότερα τόσο τό «καλύτερο») προγραμματίζουν να κατασχεθοῦν μέ τή βοήθεια τής έγκυκλίου 1077. Για τόν πόνο και τόν θάνατο τῶν καρκινοπαθῶν (ὅπως και τῶν καρδιοπαθῶν, νεφροπαθῶν, ζαχαροδιαθητικῶν...) οἱ «δανειστές» και οἱ «σύμμαχοι» δέν θά δακρῶσουν!

Πρέπει να τονιστεῖ ὅτι διαφύλαξη τής περιουσίας ταυτίζεται μέ τή διαφύλαξη τής πληροφορίας για τήν περιουσία. Αὐτό εἶναι ἐμφανές π.χ. στήν περίπτωση τοῦ κακοποιοῦ, ὁ ὁποῖος δέν πρέπει να ξέρει τήν περιουσία σου. Ὅπως και δέν πρέπει να τήν ξέρει ἓνα ὀλοκληρωτικό κράτος, που –ὅπως παρατηροῦσε ὁ Μπρέχτ– ταυτίζεται μέ τόν κακοποιό!

Ἐπιμένει νά γνωρίζει ἐκ προοιμίου τό σύνολο τῆς περιουσίας τοῦ πολίτη καί αἶρει τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο μόνο ὑπό προϋποθέσεις καί μέ παρέμβαση τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως εἶδαμε. Ἔτσι τά περισσότερα εὐρωπαϊκά κράτη διαφυλάσσουν καί διατηροῦν τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο, γιατί διατηροῦν γιά τούς πολίτες τους δικαιώματα, πού δέν ἀναγνωρίζονται στά...«νότια γουρούνια» -PIGS (Portugal, Italy, Greece, Spain).

● **Ἐπί τῷ νόμῳ 3984/11, ἐπειδή οἱ νεκροὶ Ἕλληνες περισσεύουν!**

Πρέπει νά γυρίσουμε στή φρίκη τῶν γερμανικῶν-ναζιστικῶν στρατοπέδων συγκέντρωσης γιά νά βροῦμε κάτι παρόμοιο μέ τόν περιδότητο νόμο 3984, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ ὑποχρεωτικά τούς Ἕλληνες πολίτες δωρητές ὀργάνων σώματος, ἐκτός ἐάν ρητά ἔχουν ἐκφράσει τήν ἀντίρρησή τους! Στά ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης οἱ τρόφιμοι, ἐκτός τῶν ἄλλων, εἶχαν χάσει καί τήν αὐτοδιάθεση τοῦ σώματός τους, ζωντανοῦ καί νεκροῦ. Μετά τόν θάνατο τῶν κρατουμένων οἱ Γερμανοί-ναζιστές ἀποψίλωναν τό νεκρό τους σῶμα ἀπό κάθε τί πού θά μπορούσε νά φανεῖ χρήσιμο στό Ράιχ: ἀπό τά χρυσά δόντια μέχρι τό ἀνθρώπινο λίπος (λίπος, κυριολεκτικά σέ αὐτή τήν περίπτωση) πού τό χρησιμοποιοῦσαν γιά κατασκευή σαπουνιῶν! Μεταμοσχεύσεις δέν ὑπῆρχαν μέν τότε, ἀλλά τά σώματα τῶν κρατουμένων εἶχαν χρησιμοποιηθεῖ σάν πειραματόζωα!

Σήμερα πού τά Νταχάου μέ τήν τυπική παλιά μορφή τους ἔχουν καταργηθεῖ, οἱ πολιτικοὶ ἀπόγονοι τῶν Γερμανῶν-ναζιστῶν καταργοῦν πάλι τήν αὐτοδιάθεση τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Μέ διαδικασία «**εἰκαζόμενης συναίνεσης**» ἢ opt-out (διαδικασία νομικά ἀνυπόστατη) θεωροῦμαστε ὅλοι οἱ

Ἕλληνες δωρητές σώματος, ἐπειδή δέν τό ἔχουμε ἀρνηθεῖ!

Ἐπί τῷ νόμῳ 3984 συμπληρώνεται μέ τήν προαναφερόμενη ἐγκύκλιο 1077 (πού καταργεῖ καί τό Ἰατρικό Ἀπόρρητο), μέ τόν ὅρο τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου, δηλαδή ὅποιος πέφτει σέ κῶμα θεωρεῖται νεκρός (ἔτσι γιά νά...τελειώνουμε) καί μέ τήν «ἠλεκτρονική συνταγογράφηση». Ἔτσι μέ τό πάτημα ἑνός, δύο κουμπιῶν θά φαίνεται στά ἤδη συγκεντρωμένα στατιστικά δεδομένα ἂν ὁ ὑποχρεωτικός δότης εἶναι καί ἐλκυστικός γιά ἐπίταξη τῶν ὀργάνων του (ἀφοῦ θά εἶναι ἀμέσως γνωστές οἱ συνήθειές του, οἱ παθήσεις του καί ὁ τρόπος ζωῆς του).

Μετέτρεψαν ἔτσι τήν δωρεά ὀργάνων –μιά ἐθολοντική, ἀνθρωπιστική προσφορά– σέ εἰδεχθές, προδιαγεγραμμένο ἐγκλημα, ἐπειδή ἡ χώρα μας ἀτυχῶς ἔχει πολύ ὑψηλό ποσοστό τροχαίων ἀτυχημάτων. Στήν Ἑλλάδα τό 2006 ἔχασαν τή ζωή τους ἀπό τροχαῖα 1.657 ἄτομα, δηλαδή 150 νεκροί ἀνά ἑκατομύριο κατοίκων. Μέ αὐτούς τούς ἀριθμούς ἡ χώρα μας κατέλαβε τήν πρώτη –μακάθρια– θέση στήν Εὐρώπη.

Αὐτοὶ πού λανσάρισαν τό «κάντε τήν κρίση εὐκαιρία» σκεφτῆκαν, φαίνεται, καί τό «κάντε τόν θάνατο εὐκαιρία»! Οἱ νεκροὶ Ἕλληνες ἀπό τά τροχαῖα μένουν «ἀναξιοποίητοι». Ἐλάχιστοι χρησιμοποιοῦνται, σήμερα, ὡς δότες ὀργάνων! Ἐπί τῷ νόμῳ 3984 δωρίζει, αὐθαιρέτως, στούς «συμμάχους» καί στά διεθνή κέντρα ἐγκληματικῆς διακίνησης ἀνθρώπινων ἰστών, τά σώματα καί τά ζωτικά ὄργανα τῶν ἀνθρώπων πού ζοῦν στήν Ἑλλάδα. Οὐσιαστικά κινδυνεύουμε νά μεταβληθοῦμε στήν ὑπ' ἀριθμόν 1 χώρα προμηθείας ὀργάνων πρὸς μεταμόσχευση παγκοσμίως, μέ ὅλες τίς ἐφιαλτικές συνέπειες–ἐμπόριο ὀργάνων, ἀπαγωγές κλπ.

(Τό INKA ἔχει συστήσει εἰδική ἐπιτροπή γιά νά ἀνατρέψει τόν νόμο 3984).

«ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΙΜΑΜ ΜΑΧΝΤΙ»

του Μοναχού Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη

Αἴσθηση προκάλεσε ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰράν (Περσίας) στή Γενική Συνέλευση τοῦ Ο.Η.Ε στίς 26.9.2012. Ἐκεῖ ὁ Πρόεδρος Μαχμούτ Ἀχμαντινετζάντ, σίτης μουσουλμάνος μέ μεσσιανικές πεποιθήσεις, εἶπε μεταξύ ἄλλων ὅτι ἀναμένεται ὅπου νά ἔναι ἡ ἀφιξη τοῦ ἔσχατου σωτήρα τῆς ἀνθρωπότητας, ὁ ὁποῖος «Θά εἶναι ἕνας ἄνθρωπος πού ἀγαπᾷ τούς ἀνθρώπους καί τήν ἀπόλυτη δικαιοσύνη, ἕνας ἄνθρωπος πού θά εἶναι ἕνα ἀνθρώπινο ὄν, θά ὀνομάζεται Ἰμάμ Μαχντί καί θά ἔλθει μαζί μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό καί ὅλους τούς δίκαιους ἀνθρώπους»!

Ἡ ἔλευση τοῦ Ἰμάμ Μαχντί θά ἀποτελέσει –εἶπε ὁ Ἀχμαντινετζάντ– «παγκόσμια εὐλογία».

Εἶναι ἐκπληκτικό ἕνας φανατικός μουσουλμάνος –ὅπως ὁ Ἀχμαντινετζάντ– νά μιλά μέ τήν ἴδια ἀκριβῶς γλῶσσα, πού μιλοῦν καί οἱ νεοεποχίτες, γιά τόν ἀναμενόμενο ἀπό αὐτούς μεσσία -ἀδατάρ- παγκόσμιο πολιτικοθησκευτικό ἡγέτη, πού θά ἐγκαινιάσει τήν «Νέα Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου».

Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο μίλησε ὁ Μαχμούτ Ἀχμαντινετζάντ μᾶς δίνει τό δικαίωμα νά συμπεράνουμε ὅτι τόν ψευδομεσσία (Ἀντίχριστο), πού ἐτοιμάζουν οἱ Ἑβραῖοι, θά τόν χειροκροτήσουν μᾶλλον καί οἱ μουσουλμάνοι, οἱ ὁποῖοι τόν περιμένουν ὡς Ἰμάμ Μαχντί, ἀλλά καί οἱ Βουδδιστές πού τόν περιμένουν ὡς Πέμπτο Βούδα. Ὅσο γιά τούς Ἰνδουιστές, αὐτοί προσφέρουν –ὅπως καί οἱ Βουδδιστές– μέ τίς πλάνες τους περί κάρμα καί μετενσαρκώσεων τό κοσμοθεωρικό ὑπόβαθρο γιά τήν πλάνη τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ὁ πάπας, ἀπό τήν ἄλλη μεριά, εἶναι

πλήρως ἐντεταγμένος καί αὐτός στήν προωθούμενη Νέα Τάξη Πραγμάτων καί λανσάρεται ὡς «θηρησκευτικός πλανητάρχης».

Μόνον οἱ Ὁρθόδοξοι δέν θά χειροκροτήσουμε τόν ψεύτικο μεσσία τους, ἐφ' ὅσον φυσικά ἔχουμε ὀρθόδοξο πνεῦμα «καί δέν κοιμόμαστε μέ τά τσαρούχια», κατά πῶς ἔλεγε ὁ μακαριστός Γέρων Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης.

Δέν εἶναι ἐπομένως δύσκολο νά καταλάβει κανείς, γιάτί τό Ἰσλάμ φαίνεται τόν τελευταῖο καιρό νά εἶναι τό ἀγαπημένο παιδί τῶν Ἀμερικανῶν καί τῆς Νέας Τάξεως Πραγμάτων. Ἡ σταδιακή ἰσλαμοποίηση τῆς Εὐρώπης μέσω τῆς προωθούμενης ἀπό τή Νέα Τάξη ἀνεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης δέν εἶναι τυχαία. Δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο ἐπίσης τό γεγονός ὅτι οἱ ἀνατροπές καθεστώτων στήν Αἴγυπτο καί τή Λιβύη ὑποκινήθηκαν καί ἐνισχύθηκαν ἀπό τή Δύση. Βέβαια στήν περίπτωση τῆς Λιβύης ἐβάρυναν πολύ καί τά ἐκεῖ πετρέλαια, προκειμένου οἱ «εὐαίσθητοι» γιά τή δημοκρατία Ἀμερικανοί καί τό ΝΑΤΟ νά στείλουν τά ἀεροπλάνα τους νά βομβαρδίζουν τόν «δικτάτορα Καντάφι», μέ τόν ὁποῖο μέχρι προχθές ἀντήλλασαν ἀσπασμούς. Οἱ φανατικοί μουσουλμάνοι ὅμως τοῦ νέου καθεστώτος ἔκαψαν τήν Ἀμερικανική πρεσβεῖα στή Λιβύη καί σκότωσαν τόν ἐκεῖ πρέσβυ, διαμαρτυρόμενοι γιά τήν γνωστή ἀμερικανική ταινία, ἡ ὁποία –καθώς λένε– εἶναι ὑβριστική γιά τό πρόσωπο τοῦ προφήτη τους Μωάμεθ.

Ἡ ψευδεπίγραφη Ἀραβική Ἐνοιξη, ἐνισχυόμενη ἀπό Ἀμερικανούς καί Νέα Τάξη, κάνει καλά τή δουλειά της. Μή ξεχνοῦμε καί τόν δικό μας (τρόπος τοῦ λέγειν) Γιώργο Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ὡς Πρόεδρος τῆς

Σοσιαλιστικής Διεθνούς, από την πρώτη στιγμή αγκάλισε και έξεθείασε την «'Αραβική' Ανοιξη».

Έτσι, λοιπόν, από την μιά μεριά οι Έβραιοι Σιωνιστές έχουν έτοιμη την έπιθεση στίς πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ίράν, ενώ οι φονταμενταλιστές προτεσάντες, όπως ο προηγούμενος Πρόεδρος των Η.Π.Α. Τζώρτζ Μπούς, ενισχύουν τό Ίσραήλ «για νά πραγματοποιηθεί τό σχέδιο του Θεού», τό όποιο προβλέπει και την έλευση του Άντιχρίστου. Αυτά πίστευε ο Τζώρτζ Μπούς ο νεώτερος. Και φυσικά μέ τον Όμπάμα δέν άλλαξε τίποτε. Ίσα-Ίσα τά σχέδια της Νέας Τάξης προχώρησαν πίο γρήγορα και άποτελεσματικά. (Σημασία δέν έχουν τά πρόσωπα, πού αλλάζουν στό προσκήνιο, αλλά αυτά πού κατευθύνουν τά πράγματα από τό παρασκήνιο).

Άπό την άλλη μεριά ο Πρόεδρος του Ίράν Μαχμούτ Άχμαντινετζάντ μέ τους φανατικούς «φρουρούς της επανάστασης» –τήν όποία εγκαινίασε ο άλήστου μνήμης Άγιατολλάχ Χομείνι τό 1979– πιστεύουν και αυτοί ότι ή αναπόφευκτη σύγκρουση είναι στό «σχέδιο του Θεού» για την καταστροφή των άπίστων (δηλαδή όλου του κόσμου, εκτός από τους σίτες μουσουλμάνους) και την έλευση του σωτήρα Ίμám Μαχντί! Μήν ξεχνοϋμε και την «Έταιρεία Σκοπιά» των (ψευδο) Μαρτύρων του Ίεχωδά, πού και αυτοί κηρύσσουν τον έπερχόμενο «Άρμαγεδώνα», όπου θά σκοτωθούν οι πάντες, εκτός από τά τέσσερα έκατομμύρια των (ψευδο) Μαρτύρων, για νά έλθει στή συνέχεια ή χιλιετής επίγεια βασιλεία του Χριστού, όπως αυτοί διαστρεβλωτικά Τόν αντιλαμβάνονται.

**«Όσον ειλικρινέστερον αγαπᾶς τήν Πατρίδα,
τόσον βεβαιότερον εκπληρώνεις τόν νόμον του Θεού»**

Λέγω πρώτον, ότι χρεωστεῖς χριστιανέ, καθό χριστιανός νά αγαπᾶς και νά ευεργετῆς τήν Πατρίδα. Σέ προστάζει ο θεῖος νόμος «αγαπήσεις τόν πλησίον ως σεαυτόν». Πλησίον σου είναι βέβαια πᾶς άνθρωπος, αλλά ποῖος δύναται νά είναι πλησιέστερός σου παρά τούς συγγενεῖς, και όμοπίστους και συμπολίτας σου; Οὔτοι είναι άδελφοί σου, οἵτινες συγκατοικοῦσι μετά σου εἰς μίαν και τήν αὐτήν χώραν, ώσάν εἰς μίαν και τήν αὐτήν οἰκίαν· οὔτοι έχουν τόν αὐτόν και σύ πατέρα, τόν Θεόν· τήν αὐτήν και σύ μητέρα, τήν Ἐκκλησίαν, τό αὐτό γενέθλιον ἔδαφος, και τάς αὐτάς τροφάς, τούς αὐτούς νόμους, τούς αὐτούς ἄρχοντας και ποιμένας και διδασκάλους, τάς αὐτάς πρὸς σέ κοινάς και πανηγύρεις και ἀπολαύσεις, και λύπας και χαράς· όσον λοιπόν ειλικρινέστερον αγαπᾶς τούς συμπατριώτας και τήν Πατρίδα, τόσον βεβαιότερον εκπληρώνεις τόν νόμον του Θεού. Και πάλιν ἐξ ἐναντίας, όσον ἀμελεῖς και προδίδεις πολλάκις τῆς Πατρίδος τά συμφέροντα, τόσον ἐξελέγχεσαι παραδάτης του θεῖου νόμου, και του πλησίον σου ἐχθρός, χειρότερον άπίστου· «εἰ τις τῶν ιδίων και μάλιστα τῶν οικείων οὐ προνοεῖ, τήν πίστιν ἤρνηται, και ἔστιν άπίστου χείρων».

Άπό τό βιβλίο του Κώστα Σαρδεληῆ, *Τό Άνθολόγιον τῆς Λευτεριᾶς Λόγος και Λογοτεχνία τῶν Καπεταναίων*, εκδ. Φιλιππότη, Άθήνα 1984, σ. 252.

Ἐνθροπίνως, λοιπόν, ὁ κόσμος καί οἱ τύχες του βρῖσκονται στά χέρια μαθητευόμενων μάγων, ἀδίστακτων χρηματανθρώπων σατανιστῶν καί ψυχοπαθῶν (λόγω τῆς ἐμπάθειας καί ἐγωπάθειας τους), πού παίζουσι μέ τή φωτιά!

Εὐτυχῶς πού «λογαριάζουσι χωρίς τόν ξενοδόχο», ὁ ὁποῖος στή συγκεκριμένη περίπτωση εἶναι ὁ Χριστός τῆς Ἐκκλησίας, ὁ πραγματικός καί μοναδικός Κύριος τοῦ κόσμου καί τῆς Ἱστορίας!

ΔΙΔΑΧΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ἈΓΙΩΝ

ΠΕΡΙ Αἰσιοδοξίας

τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχίδος (Βελιμίροβιτς)*

Δέν θά μπορούσα νά ἀποκαλέσω τόν ἑαυτό μου Χριστιανό, ἐάν δέν ἤμουν αἰσιόδοξος. Καί ἄν ἀποκαλοῦσα τόν ἑαυτό μου Χριστιανό καί δέν ἤμουν αἰσιόδοξος, δέν θά ἤμουν εἰλικρινής Χριστιανός. Καί ὅλοι ἐσεῖς ματαίως ἀποκαλεῖσθε Χριστιανοί, ἐάν δέν εἴσθε αἰσιόδοξοι. Ὁ Χριστιανισμός ἀποτελεῖ τό μέγιστο κάστρο αἰσιοδοξίας. Ὁ Χριστιανισμός θεμελιώνεται στήν πίστη, τήν ἐλπίδα καί τήν ἀγάπη. Γιατί αὐτά τά τρία μόνο σώζουσι: ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα καί ἡ ἀγάπη.

Ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα καί ἡ ἀγάπη συναποτελοῦν τήν αἰσιοδοξία. Μόνον ἡ αἰσιοδοξία μᾶς σώζει. Ἐάν δέν ἔχουμε αἰσιοδοξία, δέν ἔχουμε πίστη. Χωρίς πίστη εἶμαστε σάν τά ζῶα πού σήμερα τό πρωί σφαγιάστηκαν στό σφαγεῖο. Χωρίς τήν αἰσιοδοξία, ὅλοι μας εἶμαστε ἀνάπηροι. Μεγαλύτερη ἀναπηρία ἔχει ὁ ἄνθρωπος χωρίς αἰσιοδοξία παρά ὁ ἄνθρωπος χωρίς πόδια. Ὁ Θεός ἐν σοφία τά πάντα ἔκτισε. Στό πρόσωπο τοῦ αἰσιόδοξου καθημερινά πέφτουσι οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, τοῦ ζεσταίνουσι καί τοῦ φωτίζουν τήν ψυχή, ἐνῶ τό πρόσωπο τοῦ ἀπαισιόδοξου μένει χωρίς τόν ἥλιο, μέ

ἀποτέλεσμα ἡ ψυχή του νά εἶναι κρύα καί σκοτεινή. Ὁ πρῶτος καθημερινά βλέπει τά λουλούδια, ἐνῶ ὁ δεύτερος τόν σκουπιδοτοπο. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει καμμιά δημιουργία χωρίς αἰσιοδοξία.

Ἀδελφοί μου, ἄς εἶμαστε αἰσιόδοξοι. Ἐάν ἀτενίσουμε τόν κόσμο μας τήν ἡμέρα, ἄς δοῦμε ψηλά στόν οὐρανό τήν νύχτα καί ἄς ἔχουμε πίστη στόν Θεό. Ὑπάρχει ὁ δημιουργός, ὁ Πλάστης τοῦ κόσμου καί Πατέρας μας. Ἡ σκέψη αὐτή ἄς εἶναι ἡ βάση τῆς αἰσιοδοξίας μας. Κάθε σπόρος ἀφοῦ σαπίσει, τότε βλαστάνει καί γίνεται λουλούδι. Μέ τόν θάνατο ἐμεῖς σαπίζουμε, γιά νά βλαστήσουμε στήν ἄλλη ζωή. Ἐπειδή εἶμαστε παιδιά ἑνός ἀθάνατου Πατέρα, γιά αὐτό εἶμαστε καί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀθάνατοι. Τί εἶδους Πατέρας θά ἦταν αὐτός, πού δέν θά δημιουργοῦσε παιδιά ὅμοια μ' Αὐτόν; Ποῖός Πατέρας θά ζοῦσε δισεκατομμύρια χρόνια καί θά εἶχε γιούς τῶν ὁποίων ἡ ζωή δέν διαρκεῖ οὔτε ἑκατό χρόνια; Ἐάν εἶμαστε αἰσιόδοξοι, ἐπειδή κανεῖς δίκαιος δέν θά πάει στήν κόλαση καί οὔτε ἕνας μή μετανοιωμένος ἁμαρτωλός στόν παράδεισο. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως γιά

* Ἀπό τό βιβλίον τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχίδος, *Νά εἶμαστε αἰσιόδοξοι, ὅτι καί ἄν συμβαίνει, ἐκδ. «Ῥορθόδοξος Κυψέλη»*, Θεσσαλονίκη 2012, σσ. 15-16.

νά κατορθώσει νά εισέλθει στήν παράδεισο, πρέπει πρώτα ὁ παράδεισος νά εισέλθει μέσα του. Στήν κόλαση ὀδηγεῖται αὐτός πού ἡ κόλαση ὑπάρχει ἤδη μέσα στήν ψυχή του. Ὁ παράδεισος εἶναι ἀθάνατη χαρά καί θεϊκή ἀνύψωση. Ἡ κόλαση εἶναι αἰώνια λύπη καί ἡ γεμάτη ἐνοχές καί τύψεις συνείδηση. Ἡ τιμωρία τῶν ἀμαρτωλῶν καί ἡ ἀνταμοιβή τῶν Δικαίων εἶναι οἱ ὑψηλότεροι μαθηματικοί νόμοι τῆς οἰκουμένης.

Ἐσ εἴμαστε αἰσιόδοξοι, ἀκόμη καί ὅταν ζημιωνόμαστε, γιατί ἡ ζημιὰ μας δέν εἶναι ποτέ ἄστοχη καί χωρίς λόγο. Τά δάσανά μας εἶναι σημαντικός παράγοντας στήν συνολική πορεία ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητας. Τά δάσανά μας εἶναι μισθός μέ τόν ὅποιο πληρώνουμε εἰσιτήριο, γιά νά εισέλθουμε στόν τόπο τόν ὅποιο φωτίζει ὁ Θεός μέ πολλούς ἥλιους.

Ἡ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΩΣ, ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΓΙΑ ΤΑ ΨΥΧΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ*

Γέροντος Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου

Συμβαίνει πολλές φορές σήμερα ὁ ἄνθρωπος νά αἰσθάνεται θλίψη, ἀπελπισία, νοθρότητα, τεμπελιά, ἀκηδία κι ὅλα τά σατανικά. Νά εἶναι θλιμμένος, νά κλαίει, νά μελαγχολεῖ, νά μή δίνει σημασία στήν οἰκογένειά του, νά ξοδεύει ἕνα σωρό χρήματα στούς ψυχαναλυτές, γιά νά πάρει φάρμακα. Αὐτά οἱ ἄνθρωποι τά λένε «ἀνασφάλεια». Ἡ θρησκεία μας πιστεύει ὅτι αὐτά εἶναι πειρασμικά πράγματα.

Ὁ πόνος εἶναι μία ψυχική δύναμη πού ὁ Θεός τήν ἔβαλε, μέσα μας, μέ προορισμό νά κάνει τό καλό, τήν ἀγάπη, τή χαρά, τήν προσευχή. Ἐντ' αὐτοῦ, ὁ διάβολος καταφέρει καί παίρνει τήν ψυχική αὐτή δύναμη ἀπό τήν μπαταρία τῆς ψυχῆς μας καί τή μεταχειρίζεται γιά κακό, τήν κάνει κατάθλιψη καί φέρνει τήν ψυχή στήν νοθρότητα καί στήν ἀκηδία. Βασανίζει τόν ἄνθρωπο, τόν κάνει αἰχμάλωτό του, τόν ἀρρωσταίνει ψυχικά.

Ἐπάρχει ἕνα μυστικό νά μεταβάλετε τή

σατανική ἐνέργεια σέ καλή. Εἶναι δύσκολο καί χρειάζεται καί κάποια προετοιμασία. Προετοιμασία εἶναι ἡ ταπείνωση. Μέ τήν ταπείνωση ἀποσπᾶτε τήν χάρι τοῦ Θεοῦ. Δίνεσθε στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τή λατρεία Του, στήν προσευχή. Ἀλλά καί ὅλα ἄν τά κάνετε, τίποτε δέν ἔχετε καταφέρει, ἄν δέν ἔχετε ἀποκτήσει ταπείνωση. Ὅλα τά κακά αἰσθήματα, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀπελπισία, ἡ ἀπογοήτευση, πού πάνε νά κυριεύσουν τήν ψυχή, φεύγουν μέ τήν ταπείνωση. Αὐτός πού δέν ἔχει ταπείνωση, ὁ ἐγωϊστής, δέν θέλει νά τοῦ κόψεις τό θέλημα, νά τόν θίξεις, νά τοῦ κάνεις ὑποδείξεις. Στενοχωριέται, νευριάζει, ἐπαναστατεῖ, ἀντιδρᾷ, τόν κυριεύει ἡ κατάθλιψη.

Ἡ κατάσταση αὐτή θεραπεύεται μέ τήν χάρι. Πρέπει ἡ ψυχή νά στραφεῖ στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ θεραπεία θά γίνει μέ τό ν' ἀγαπήσει τόν Θεό μέ λαχτάρα. Πολλοί ἄγιοί μας μετέτρεψαν τήν κατάθλιψη σέ χαρά μέ τήν ἀγάπη πρὸς τόν Χριστό...Κι ὅταν

* Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Γέροντος Πορφυρίου, *Βίος καί λόγοι*, ἐκδ. Χρυσοπηγή, Χανιά 2010, σσ. 375-378.

ένωθεῖς μέ τόν Θεό καί δοθεῖς σ' Ἐκεῖνον, πᾶνε ὅλα τ' ἄλλα, τά ξεχνᾶς καί σώζεσαι. Ἡ μεγάλη τέχνη, λοιπόν, τό μεγάλο μυστικό, γιά ν' ἀπαλλαγεῖς ἀπ' τήν κατάθλιψη καί ὅλα τ' ἀρνητικά, εἶναι νά δοθεῖς στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ... Μέσα στήν Ἐκκλησία

μας ὑπάρχει θεραπεία μέ τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τήν προσευχή, ἀλλά πού θά γίνεται μέ λαχτάρα.

Αὐτό εἶναι τό μυστικό τῆς θεραπείας. Αὐτά δέχεται ἡ Ἐκκλησία μας.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Φραγκούλης Σ. Φράγκος, PhD, *Ποιά Τουρκία; Ποιοί Τοῦρκοι;* ἐκδόσεις Λιδάνη, Ἀθήνα 2012, σσ. 560, σχ. 17 x 24 ἐκ.*

Ἐκυκλοφόρησε αὐτές τίς ἡμέρες τό βιβλίο τοῦ Στρατηγοῦ ἐν ἀπ. κ. Φραγκούλη Σ. Φράγκου, Ἀρχηγοῦ τοῦ ΓΕΣ ἐ.τ. καί τέως Ὑπουργοῦ Ἀμύνης, ὑπό τόν τίτλο: *Ποιά Τουρκία; Ποιοί Τοῦρκοι;* (ἐκδ. Ἀ. Λιδάνης, σελ. 560 + 1 CD-ROM μέ χάρτες καί ἀποκαλυπτικά ντοκουμέντα, εὐρώ 19,50). Τό βιβλίο μάλιστα παρουσιάσθηκε ἐπισημῶς στό Μέγαρο τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς, δηλ. στό Ἐθνικό Ἱστορικό Μουσεῖο, στίς 25 Ὀκτωβρίου, ἀπό ομάδα ὁμιλητῶν πού προήρχετο ἀπό ποικίλους πολιτικούς χώρους, ἀλλά ἀντιλαμβάνεται ἄριστα τί σημαίνει γιά τήν Ἑλλάδα κάθε ἐξέλιξις στήν γειτονική Τουρκία.

Ὁ Στρατηγός κ. Φράγκος γεννήθηκε στήν Κομοτηνή καί φοίτησε στήν Στρατιωτική Σχολή τῶν Εὐελπίδων, στήν ὁποία εἰσηλθε πρῶτος τό 1970 καί ἐξῆλθε ἐπίσης πρῶτος τῆς τάξεώς του τό 1974 ὡς ἀνθυπολοχαγός Πεζικοῦ. Ὑπηρέτησε στίς Εἰδικές Δυνάμεις καί ἦταν ἐν ἐνεργείᾳ ἀλεξιπτωτιστής μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστρατείας του. Διετέλεσε διοικητής ὑπομονάδων, καί μονάδων τῶν Εἰδικῶν Δυνάμεων, τέλος δέ ἀρχη-

γός τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ (6 Αὐγούστου 2009-1ης Νοεμβρίου 2011), ὅποτε ἀπεστρατεύθη αἰφνιδίως. Διετέλεσε ἐν συνεχείᾳ ὑπηρεσιακός Ὑπουργός Ἀμύνης κατά τό διάστημα 17 Μαΐου-17 Ἰουνίου 2012 στήν Κυβέρνηση Παν. Πικραμμένου. Εἶναι ἀπόφοιτος τῶν εἰδικῶν σχολῶν τοῦ Ὀπλοῦ του, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολέμου καί τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Εἶναι ἐπίσης πτυχιούχος τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου καί διδάκτωρ τῆς Γεωπολιτικῆς καί Γεωστρατηγικῆς τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου. Μιλεῖ ἀγγλικά, ρωσικά καί τουρκικά.

Ἐπί τοῦ συγκεκριμένου θέματος τοῦ βιβλίου του πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι διετέλεσε Στρατιωτικός Ἀκόλουθος στήν Ἑλληνική Πρεσβεῖα τῆς Ἀγκύρας (Νοέμβριος 1991-Σεπτέμβριος 1994) καί Ἀκόλουθος Ἐθνικῆς Ἀμύνης στήν αὐτή Πρεσβεῖα (Ἰούλιος 1998-Ἰούνιος 2001), δηλαδή ἔζησε καί ἔδρασε μέ συγκεκριμένη ἀποστολή στήν τουρκική πρωτεύουσα ἐπί ἕξι ἔτη καί ἐγνώρισε πρόσωπα καί καταστάσεις ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ...

Στήν παρουσίαση τοῦ βιβλίου του ἐκεῖνο πού ὁ ἴδιος ἐτόνισε ἰδιαίτερος ἦταν ὅτι τό ἔργο προέκυψε ἀπό τήν μακρά ἐμπειρία του κατά τήν θητεία του στήν γείτονα καί ὑπεγράμμισε ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά παίξει κανεῖς μέ τά θέματα ἀμύνης καί ὅτι ἐδάφος

* Τό κείμενο τῆς βιβλιοπαρουσιάσεως ἐλήφθη ἀπό τήν ἐφημ. Ἑστία (3.11.2012).

πού χάνεται, ἀνακτᾶται δύσκολα, λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο κατὰ τὴν θητεία του στὴν ἡγεσία τοῦ Στρατεύματος καὶ ὡς ὑπουργὸς ἐτάχθη σθεναρῶς ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Τὸ βιβλίο δὲν ἀποτελεῖ κείμενο προσωπικῶν ἀναμνήσεων, ἀλλ' ἀντιθέτως εἶναι ἐπιστημονικό στὴν προσέγγισή του καὶ προῆλθε κατόπιν μακρᾶς μελέτης καὶ πλουσίας ἐρεῦνης τῆς διατιθεμένης βιβλιογραφίας σὲ πολλές γλῶσσες. Μετὰ τὴν **γενική εἰσαγωγή** ἐπεξηγοῦνται σαφῶς καὶ ἄνευ περιθωρίου ἀμφιβολίας οἱ δύο ἐναλλακτικὲς δυνατότητες πού παρείχοντο στοὺς ὑποδούλους τῶν Τούρκων (ἐξισλαμισμὸς ἢ θάνατος), βάσει τοῦ Ἰσλαμικοῦ Νόμου (σαρία) στό **πρῶτο μέρος**. Ἀκολουθῶς ἐξετάζεται ἡ ἐθνοτική δομὴ τῆς σημερινῆς Τουρκίας ἀναγομένης δεδαίως στὴν γένεσή της καὶ πέρα αὐτῆς στὴν ἐμφάνιση τῶν Τούρκων καὶ λοιπῶν τουρκογενῶν φυλῶν στὴν Μικρὰ Ἀσία ἤδη ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ Βυζαντίου. Ἡ βαθμιαία ἐπικράτησις τῶν Τούρκων, ἀρχικῶς τῶν Σελτζούκων καὶ ἐν συνε-

χείαι τῶν Ὀθωμανῶν, παρακολουθεῖται καὶ ἐρμηνεύεται βάσει τῶν βυζαντινῶν πηγῶν καὶ ταυτοχρόνως μελετᾶται ὁ σταδιακὸς ἐξισλαμισμὸς τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Βυζαντίου καθὼς αὐτὲς περιήρχοντο ὑπὸ τὴν τουρκικὴ κυριαρχία. Αὐτὰ περιγράφονται στό **δεύτερο μέρος** τοῦ βιβλίου πού ἐξετάζει τὴν περίοδο ἀπὸ τοῦ 1071 (Μάχη τοῦ Μαντζικέρτ) μέχρι τοῦ 1453.

Τὸ **τρίτο μέρος** εἶναι ἀφιερωμένο στὴν περίοδο 1453-1821 καὶ ἐστιάζεται στὴν διαδικασία καὶ στοὺς μηχανισμοὺς ἐξισλαμισμού πού ἐφηρμόσθησαν ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία. Παρακολουθοῦνται ὄχι μόνον οἱ τύχες τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ κατοχὴν ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν λαῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πού εἶχαν ἀποδεχθῆ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ ἐξισλαμίσθησαν ἀναγκαστικά ἢ καὶ γιὰ λόγους ἀπλῆς ἐπιδιώσεως, ὅπως συνέβη μέ τοὺς Γαλάτες, τοὺς Πομάκους, τοὺς Λαζοὺς καὶ πολλές ἀκόμη ἐθνοτικές μειονότητες. Μελετᾶται καὶ ὁ θεσμὸς τοῦ Παιδομαζώματος, πού ἀπέδιδε στοὺς Ὀθωμανοὺς μέχρι τοῦ 18ου αἰῶνος τίς ἐπίλεκτες

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰσραήλ κυνικῶς ἐδήλωσε:

Ἦ ἐντάσσεσθε στὴ Νέα Ἐποχὴ ἢ μένετε στό περιθώριο.

«Ὅλες οἱ χῶρες ἀλλάζουν, διότι ἀλλάξε ὁ κόσμος. **Κανείς δὲν ἔχει ἐπιλογή.** Εἴτε θὰ περάσει στὴ νέα ἐποχὴ ἢ θὰ μείνει πίσω, φτωχὸς καὶ ἀσήμαντος. Αὐτὸ πού συμβαίνει εἶναι ὅτι οἱ κυβερνήσεις δὲν ἐλέγχουν τίς οἰκονομίες τους... Ἀντὶ γιὰ ἐθνική οἰκονομία, ἔχουμε παγκόσμια οἰκονομία. Καμία χώρα δὲν μπορεῖ νὰ γλυτώσει ἀπὸ τίς ἐπιπτώσεις τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας. Καὶ καμία χώρα δὲν μπορεῖ νὰ ἐλέγξει τὴν παγκόσμια οἰκονομία. Ἐχουμε παγκόσμια οἰκονομία χωρὶς παγκόσμια κυβέρνηση καὶ ἐθνικὲς κυβερνήσεις χωρὶς ἔλεγχο τῶν οἰκονομιῶν τους. Ἐάν θέλετε νὰ συμμετέχετε, πρέπει νὰ ἀκολουθήσετε τοὺς καινούργιους κανόνες οἱ ὁποῖοι εἶναι παγκοσμιοποιημένοι, βασίζονται στὴν ἐπιστήμη, εἶναι δημιουργικοὶ καὶ δεκτικοὶ στίς προσδοκίες τῆς νέας γενιᾶς».

Ἀπὸ τὴ συνέντευξη τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰσραήλ (μῆς χώρας «κλειδί» στό παγκόσμιο σύστημα ἐξουσίας) Σιμόν Πέρες στὸν τηλεοπτικὸ σταθμὸ MEGA καὶ στὸν δημοσιογράφο κ. Ἀντώνη Φουρλιῆ (3 Αὐγούστου 2012).

μονάδες του στρατού τους, τούς Γενιτσάρους.

Τό **τέταρτο μέρος** του βιβλίου εξετάζει την περίοδο 1821-1907, δηλαδή από της ἐκρήξεως της Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ὡς τὴν ἐκδήλωση τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κινήματος. Στό μέρος αὐτό δέν ἐπικεντρώνεται ἡ προσοχή στίς νίκες τῶν Ἑλληνικῶν Δυνάμεων, ἀλλά στίς γενοκτονικές σφαγές πού ἐξαπελύθησαν κατά τό 1821, ἀλλά καί κατά τά τέλη τοῦ 19ου καί τίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Μελετᾶται ἰδιαιτέρως ἡ ἐθνολογική σύνθεσις στήν Μακεδονία καί τήν Θράκη, ἡ ἀποκάλυψις τῆς ὑπάρξεως τῶν Κρυπτοχριστιανῶν ὅταν ἐφάνη πρός στιγμήν ὅτι τό πολίτευμα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας παρείχε πολιτικά δικαιώματα σέ ὅλους τούς κατοίκους της.

Τό **πέμπτο μέρος** μελετᾶ τήν περίοδο 1908-1918 καί φθάνει μέχρι τοῦ οὐσιαστικοῦ τέλους τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἔστω καί ἂν τό πραγματικό τέλος ἐπῆλθε τό 1923 καί ἡ χαλιφεία τῶν Ὀθωμανικῶν Σουλτάνων ἔπαυσε τό 1924. Κατά τήν λεγομένη Νεοτουρκική περίοδο διεψεύσθησαν ὅλες οἱ ἐξαγγελίες περί εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῶν ἐθνῶν τῆς Αὐτοκρατορίας καί διεφάνη ὁ στόχος τοῦ Κομιτάτου «Ἐνωσις-Πρόοδος», δηλαδή ὁ πλήρης ἐκτουρκισμός ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Αὐτοκρατορίας.

Στό **ἕκτο μέρος** μελετᾶται ἡ περίοδος 1919-1923, δηλαδή ἡ ἐποχή τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας καί οἱ συνέπειες τῆς ἑλληνικῆς ἀδυναμίας ἐπικρατήσεως· γιά τούς Ἑλληνες αἰχμαλώτους πολέμου, γιά τούς ὁποίους δέν ἐτηρήθη τίποτε ἀπό τά προβλεπόμενα στίς διεθνεῖς συνθήκες, ἐνῶ γιά τούς ἀμάχους ἐξαπελύθησαν σφαγές καί πραγματική γενοκτονία. Τό **ἕβδομο μέρος** εἶναι ἀφιερωμένο στήν ἐποχή τοῦ Κεμάλ (1923-1955), δηλαδή καλύπτει τό διάστημα ἀπό μία σφαγή (Σμύρνη) μέχρι μία ἄλλη ἀνάλογη στήν Πόλη (Σεπτεμβριανά). Τό **ὄγδοο μέρος** τοῦ βιβλίου ἀφιερώνεται στίς

ἐξελίξεις στήν Κρήτη καί τήν Κύπρο, πού περιήλθαν ὑπό τήν Ὀθωμανική ἐξουσία βραδύτερα καί καθῶς ὑποχωροῦσε ἡ δύναμις τῆς Βενετίας. Ὁ συγγραφεύς ἐπιμένει κυρίως στήν διαμόρφωση τῶν κοινοτήτων τῶν Τουρκοκρατητῶν καί τῶν Τουρκοκυπρίων.

Τό **ἔνατο μέρος** τοῦ βιβλίου ἀφιερώνεται στήν μελέτη τῆς σύγχρονης Τουρκίας καί τῶν ἐσωτερικῶν ἐθνολογικῶν προβλημάτων της ἀπό τό 1956 ἔως σήμερα καί τήν βαθμιαία ἐπικράτηση τοῦ ἰσλαμιστικοῦ κινήματος, καθῶς καί τήν ἀντιπαράθεση πρός τό λεγόμενο «βαθῦ κράτος» τῆς Τουρκίας, τήν κατάπνιξη τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων καί τήν διαπίστωση ὅτι κάποια θέματα δέν θίγονται ποτέ, ὅπως εἶναι τά δικαιώματα τῶν Ἀλεβήδων πού διατείνονται ἐντόνως ὅτι ὄχι μόνον δέν εἶναι Τοῦρκοι ἀλλά δέν εἶναι καὶ ἀκριβῶς εἰπεῖν μουσουλμάνοι, ἀποτελοῦν δέ τό 30% τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ. Ἄν σέ αὐτούς προστεθοῦν καί οἱ Κοῦρδοι πού ἀποτελοῦν ἐπίσης πολύ ὑψηλό ποσοστό τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, προκύπτει ὅτι οὐσιαστικῶς οἱ θεωροῦντες ἑαυτούς ἀμιγῶς Τούρκους ἐξακολουθοῦν νά ἀποτελοῦν ἀριθμητικῶς μειονότητα ἐντός τοῦ κράτους τους.

Τό **δέκατο μέρος** τοῦ βιβλίου εξετάζει τίς γεωπολιτικές καί γεωστρατηγικές ἰσορροπίες στήν Τουρκία σήμερα καί τίς σχέσεις της μέ τούς γείτονές της. Μελετῶνται ἡ θέσις τῆς Τουρκίας στήν Βαλκανική καί τά ὄραματά γιά τό Τουρανικό Τόξο, τά τεράστια προβλήματα πού προκύπτουν ἐκ τῆς μελλοντικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐνεργειακῶν πόρων καί τῆς ἀναδύσεως τῆς Τουρκίας ὡς οἰκονομικοῦ παράγοντος, καθῶς καί τό δίλημμα τῆς ἐπιλογῆς μεταξύ τοῦ ἰσλαμισμού καί τοῦ κεμαλισμοῦ.

Ἀκολουθεῖ ὁ **ἐπίλογος** καί τά **συμπεράσματα**, καθῶς καί ἓνα **ἐπίμετρο** ὀφειλόμενο στόν Καθηγητή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννη Θ. Μάζη μέ τίτλο: «Οἱ

άσταθεῖς γεωστρατηγικές ἰσορροπίες στή Μέση Ἀνατολή, οἱ Κοῦρδοι τῆς Συρίας καί τό μελλοντικό Κουρδιστάν».

Τό βιβλίο συμπληρώνεται ἀπό πλούσιο παράρτημα ἐγγράφων καί προσφάτων μαρτυριῶν πού περιέχονται στό συνοδευτικό CD-ROM, ὅπως καί πολλοί χάρτες. Τά στοιχεῖα αὐτά ἐνημερώνουν τόν ἀναγνώστη ἀκόμη καλύτερα καί προσφέρονται μέ αὐτήν τήν μορφή, γιατί διαφορετικά τό βιβλίο θά

ἔπρεπε νά ἀποτελεῖται ἀπό περισσοτέρους τόμους καί θά καθίστατο δύσχρηστο.

Τό βιβλίο τοῦ Στρατηγοῦ κ. Φράγκου εἶναι λίαν πολύτιμο, διότι προσφέρει διαχρονική γνώση περί τῆς γείτονος καί τῶν ἐκεῖ ἐξελίξεων καί θά ἔπρεπε νά διαβασθῆ πολὺ προσεκτικά καί στό Ἑπιτελεῖο Ἐξωτερικῶν καί στό Ἑπιτελεῖο Ἀμύνης καί τίς ἀνώτατες στρατιωτικές σχολές, ἀλλά καί στό Ἑπιτελεῖο Παιδείας, καθὼς καί ἀπό

Ἐάν δέν μιλήσῃ ὁ μοναχός, ποῖός θά μιλήσῃ;

- Γέροντα, ποῖα εἶναι ἡ σωστή θέση πού πρέπει νά πάρῃ ὁ μοναχός στήν σημερινή δύσκολη κατάσταση;

- Κατ' ἀρχάς, προσευχή, ὀρθή ζωή, παράδειγμα, καί ὅταν χρειασθῆ καί ὅπου χρειασθῆ, νά μιλήσῃ.

- Δηλαδή, πρέπει ὁ μοναχός νά μιλήσῃ, ὅταν δοθῆ ἀφορμή;

- Μά φυσικά! Ἐάν δέν μιλήσῃ ὁ μοναχός, ποῖός θά μιλήσῃ; Ὁ μοναχός δέν ἔχει τί νά φοβηθῆ. Οἱ ἄλλοι φοβοῦνται, μήπως τούς πετάξουν ἀπό τίς θέσεις τους. Ἐμεῖς οἱ ἀφιερωμένοι στόν Θεό, ἂν δέν τραβήξουμε μπροστά, ποῖός θά τραβήξῃ;

Ὁ λογισμὸς μοῦ λέει πὼς δέν θά ἀφήσῃ ὁ Θεός· δέν θά ἀφήσῃ! Θά ξεκαθαρίσῃ αὐτὴ ἡ κατάσταση. Τώρα εἶναι σάν νά ὑπάρχῃ ἓνα μεγάλο δίχτυ πού ἔχει κλείσει μέσα τὰ ψάρια καί εἶναι σάπιο. Πάει μιά ἀπὸ ἐδῶ-μιά ἀπὸ ἐκεῖ καί θά σπάσῃ στό τέλος. Καί δέν θά σπάσῃ, γιατί τὰ ψάρια εἶναι μεγάλα, ἀλλὰ γιατί ἔχει σαπίσει τό δίχτυ.

- Γέροντα, τὰ ψάρια εἶναι οἱ Χριστιανοί;

- Ναι, οἱ Χριστιανοί, καί οἱ ἄλλοι εἶναι τὰ χέλια, τὰ φίδια. Ἐμεῖς θά δώσουμε λόγο στόν Θεό γι' αὐτὴν τὴν κατάσταση. Ἐγὼ τώρα τὰ λέω ἔξω ἀπὸ τὰ δόντια· δέν κρατιέμαι ἄλλο!

- Δηλαδή, Γέροντα, τί πρέπει νά κάνουμε;

- Πρῶτα νά κάνουμε δουλειά στόν ἑαυτό μας. Γιατί ὡς μοναχός σκοπὸ ἔχω νά διαλύσω τό ἀνθρώπινο δικό μου πνεῦμα, νά φτιάξω πρῶτα τόν ἑαυτό μου, γιὰ νά γίνω ἄνθρωπος πνευματικός, γιατί ἀλλιῶς δέν ἔχει νόημα ἡ ζωὴ μου ὡς μοναχοῦ. Ὑστερα νά μιλήσουμε μέ τρόπο, ὅταν χρειάζεται, καί ὁ Θεός θά βοηθήσῃ νά φέρουμε θετικά ἀποτελέσματα.

- Γέροντα, μερικοὶ ὅμως λένε καλύτερα σιωπὴ καί προσευχή.

- Δέν μπορεῖς νά ἀδιαφορήσῃς, ὅταν ὅλα καίγωνται γύρω σου. Πρέπει νά σήσῃς τὴν φωτιά. Ὁ πόνος δέν σ' ἀφήνει νά σιωπήσῃς. Βέβαια, τό κυριώτερο εἶναι νά προσπαθῆ κανεὶς νά ζῆ πνευματικά, ὅσο μπορεῖ. Καί ἂν χρειασθῆ νά πάρῃ σέ ἓνα σοβαρὸ ζήτημα κάποια θέση, θά πάρῃ τὴν θέση πού θά ἐπιτρέψῃ ὁ Θεός.

Ἐκ τῆς βιβλίου: Γέροντος Παΐσιου Ἁγιορείτου *Λόγοι Β', Πνευματικὴ Ἀφύπνιση*, ἔκδ. Ἱερὸν Ἑσχαστῆριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης 1999, σσ. 334-335.

ιστορικούς για τούς δικούς τους λόγους. Ίσως δέν θά έπρεπε νά φεύγη για τήν Τουρκία κανείς Έλλην διπλωμάτης αλλά και άπλός ταξιδιώτης χωρίς νά τό έχη διαβάσει, για νά μήν έντυπωσιάζεται άπό τήν σημερινή «βιτρίνα» τής Τουρκίας και νά εΐναι σέ θέση ό κάθε άναγνώστης νά κατανοή τήν σημασία τών ειδήσεων για κάθε γεγονός στην γείτονα. Ήπίσης για τούς δημοσιογράφους εΐναι ένα άριστο έργαλειό, για νά μή άναφέρονται έπιπολαίως στά γεγονότα τής επικαιρότητας αλλά και του παρελθόντος, καθώς και στά προβλήματα τής έλληνικής «Άποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης».

Οί Ήορθροι τών Δεσποτικών και Θεομητορικών έορτών, Κείμενο - μετάφραση - σχόλια, Αϊκ. Τιτρούλη-Κιούρου, Ήκδοση Α΄, Θεσσαλονίκη 2012, σελ. 340, σχ. 17 x 24έκ.

Στήν ύμνολογία τών όρθρων τών Δεσποτικών και Θεομητορικών έορτών, τά τροπάρια-ύμνοι έχουν συντεθειΐ πριν άπό άρκετούς αιώνες στή γλώσσα τής έποχής εκείνης, δηλαδή στήν άρχαία έλληνική, πράγμα πού καθιστά δύσκολη τήν κατανόηση τους, ιδίως άπό τούς νέους πού έλάχιστα έχουν διδαχθει τήν άρχαία έλληνική γλώσσα. Τή λύση στή δυσκολία αυτή προσφέρει τό καινούργιο αυτό βιβλίο.

Πρόκειται για ένα λειτουργικό βιβλίο, πού εΐναι συγχρόνως και ένα εύχρηστο έκκλησιαστικό έγχειρίδιο, γιατί έχει δομηθει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε νά μπορεί νά χρησιμοποιηθει για τήν παρακολούθηση τών όρθρων τών μεγάλων αυτών έορτών, ένω ή μετάφραση, πού ύπάρχει δίπλα σέ κάθε τροπάριο, βοηθά στήν καλύτερη κατανόηση του περιεχομένου του. Παράλληλα τά σχόλια, στό τέλος κάθε σελίδας, πού περιλαμβάνουν χωρία άπό τήν Παλαιά και

τήν Καινή Διαθήκη και τούς έκκλησιαστικούς Πατέρες, φωτίζουν τά γεγονότα πού περιγράφονται στά τροπάρια και συντελοΐν στην πληρέστερη κατανόηση τών ύψηλών θεολογικών νοημάτων πού αυτά περικλείουν. Ήκόμη τονίζουν τίς προτυπώσεις όλων τών γεγονότων τής ένσάρκου οικονομίας του Χριστου στην Παλαιά Διαθήκη.

Τό βιβλίο προλογίζει ό ποιητής πολλών άσματικών άκολουθιών και παρακλητικών κανόνων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ήδέσσης, Πέλλης και Ήλμωπίας κ. Ήωήλ.

Ή κεντρική διάθεση του βιβλίου γίνεται άπό τό βιβλιοπωλείο «Λυδία», ένω πωλείται και σ΄ όλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεία.

Μαρτυρίες Προσκυνητών. Γέροντας Παΐσιος ό Ήγιορείτης, 1924-1994. Τόμος Β΄, σσ. 424 σχ. 17 x 24έκ.

Ή γνωστός για τήν μεγάλη του άγάπη και εύλάβεια προς τόν μακαριστό Γέροντα Παΐσιο κ. Νικόλαος Ζουρνατζόγλου, έχαρισε πρόσφατα στό φιλάγιο άναγνωστικό κοινό και τόν β΄ τόμο τής συλλογής μαρτυριών πού ό ίδιος έπιμελήθηκε, μέ τίτλο *Μαρτυρίες προσκυνητών. Γέροντας Παΐσιος ό Ήγιορείτης, 1924-1994*.

Ή τόμος αυτός (όπως και ό Α΄) έντυπωσιάζει τόσο μέ τήν έκδοτική του άριότητα όσο και μέ τό περιεχόμενο. Ή έκδοση εΐναι πολυτελής και περιλαμβάνει και 46 έγχρωμες καλλιτεχνικές φωτογραφίες.

Τόν τόμο προλογίζει ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αϊτωλίας και Ήκαρνανίας κ. Κοσμάς, ένω ύπάρχει και προλογικό σημείωμα του άντιπετεράρχου έ.ά. κ. Ήλεξάνδρου Οικονόμου και είσαγωγή του έπιμελητοΐ του τόμου κ. Νικολάου Ζουρνατζόγλου, έπισμηναγοΐ έ.ά.

Ή τόμος περιλαμβάνει 191 μαρτυρίες προσκυνητών, οί όποιες κατανέμονται στίς

έξις ένότητες: Μαρτυρίες έπισκόπων, ήγουμένων, καθηγητών Πανεπιστημίου, «Κάρτα του πολίτη», Διδασκαλία - Νουθεσίες, Διδαχές, Προσωπικές μαρτυρίες διορατικού χαρίσματος, Διορατικό-προορατικό χά-

ρισμα, θαυμαστά γεγονότα, Ρήσεις του Γέροντος, Έθνικά θέματα, Έπιστολές Γέροντος Παϊσίου. Έπάρχει έπίσης εύρετήριο έννοιών, πραγμάτων και όνομάτων και εύρετήριο φωτογραφιών.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Έμερίδα μέ θέμα: «Νέα ταυτότητα. Είσιτήριο χωρίς έπιστροφή»

«Μέ έπιτυχία διεξήχθη στίς 6 Όκτωβρίου 2012», όπως διαβάζουμε στήν ίστο-

σελίδα *Έναθάσεις*, «ή ήμερίδα πού συνδιοργάνωσε ή Έστία Πατερικών Μελετών μέ τήν Έερά Μητρόπολη Πειραιώς στήν κατάμεστη αίθουσα Μελίνα Μερκούρη του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας (Σ.Ε.Φ.) (νά

Έ Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 10 ευρώ, έξωτερικού 30 ευρώ και Κύπρου 15 ευρώ) μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη τής *Παρακαταθήκης* έτησίως), ή όποια έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή να καταθέσετε χρήματα σε έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού αναγράφονται κατωτέρω:

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15 και Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Έ απόδειξη συνδρομής ή δωρεάς μπορεί να έπισυναφθεί στή φορολογική σας δήλωση, για να γίνει ή σχετική έκπτωση από τήν Έφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθήκη*, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρείτε για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Για λόγους πρακτικούς δάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ένθετη ταχυπληρωμή σε όλα τά αντίτυπα του συγκεκριμένου τεύχους τής *Παρακαταθήκης*. Αυτό δέν σημαίνει ότι θά στείλετε για δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται και ή άποστολή των άποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή.

Παρακαλούμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής να γράφετε καθαρά στή θέση «Έποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα τής *Παρακαταθήκης* πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στον φάκελο τής *Παρακαταθήκης* και άλλα έσείς στήν ταχυπληρωμή πού μάς στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε έπίσης να γράφετε τό τηλέφωνό σας.

σημειωθεί ότι και ο χώρος έξω από την αίθουσα ήταν γεμάτος!).

Οί έκλεκτοι όμιλητές ενημέρωσαν τούς παρευρισκομένους για τούς σοβαρούς κινδύνους πού κρύβει ή ήλεκτρονική διακυβέρνηση για τήν έλευθερία μας και όχι μόνο....

‘Ο άτρόμητος μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, άψηφώντας για άλλη μιά φορά τό κόστος πού έχουν τέτοιες προσπάθειες στό “προφίλ” τών ‘Ιεραρχών, προλόγισε τήν ήμερίδα, έπειτα από τούς έξαιρετους βυζαντινούς ύμνους πού έρμήνευσε, ή καθιερωμένη πλέον, χορωδία “Έν ψαλτηρίω”. ‘Αξίζει νά σημειώσουμε, ότι τήν ήμερίδα κόσμησε μέ τήν παρουσία του και ό σεβασμιώτατος μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παύλος.

‘Επειτα από τόν πρόλογο του σεβασμιωτάτου, τόν λόγο πήρε ό κ. Δημήτριος Χιωτακάκος, διδάκτωρ ήλεκτρονικής και τηλεπικοινωνιών του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ ‘Αγγλίας. ‘Ο κ. Χιωτακάκος έξηγήσε, μέ βάση έμπεριστατωμένες έπιστημονικές αναλύσεις, ότι όχι μόνο οί ήλεκτρονικές ταυτότητες δέν είναι απαραίτητες, αλλά και ότι είναι έξαιρετικά επικίνδυνες. Οί κίνδυνοι δέν άφορούν μόνο τήν έλευθερία, αλλά και τήν υγεία μας, όπως μās απέδειξε ό όμιλητής.

Τή σκυτάλη πήρε ό άγωνιστής δημοσιογράφος Θύμιος Παπανικολάου, έξηγώντας για “τόν πιό μακάθριο κρίκο του νεοταξικού όλοκληρωτισμού”, τήν νέα ήλεκτρονική ταυτότητα. Κάλεσε τούς πιστούς σέ έμπρακτη αντίσταση, δίνοντας βάση στόν ίερό θεσμό τής ένορίας, ό όποιος μπορεί νά παίξει σπουδαίο ρόλο στην όργάνωση τής αντίστασης κατά τής Νέας Τάξης.

‘Επειτα, ό δικηγόρος παρ’ ‘Αρείφ Πάγω και συνιδρυτής τής ‘Εστίας Πατερικών Μελετών, κ. Χρήστος Παπασωτηρίου, μās ενημέρωσε για τά μέσα προστασίας πού μās παρέχει ό νόμος και κατά πόσο μπορούμε νά βασισθοΰμε στίς λύσεις πού μās προ-

σφέρει ή προσφυγή στά δικαστήρια τής χώρας, ώστε νά μπορούμε ως ‘Ελληνες πολίτες νά άπολαμβάνουμε τήν έλευθερία μας, χωρίς νά άποδεχθοΰμε όποιοδήποτε έργαλειό τής Νέας Τάξης.

‘Ακολούθησε ή όμιλία του οικονομολόγου-έκπαιδευτικού, κ. Στάθη ‘Αδαμοπούλου, ή όποια πραγματικά μās καθήλωσε και σέ συνδυασμό μέ τήν έκτακτη παρέμβαση τής κ. Γεωργίας Φωτεινού, ‘Υποψήφιας Διδάκτορος του Πανεπιστημίου Πατρών και ‘Εκπροσώπου Τύπου του Συνδέσμου ‘Εθνικής ‘Ενότητας, μās έδωσε νά καταλάβουμε τό μέγεθος τής άπάτης, συγκρίνοντας τά συστήματα ταυτοποίησης τών άλλων χωρών μέ τό έπερχόμενο δικό μας και τονίζοντας τούς κινδύνους για τήν προστασία τών προσωπικών μας δεδομένων.

Τήν εκδήλωση εκλείσαν μέ σπουδαίες όμιλίες οί πανοσιολογιώτατοι άρχιμανδρίτες π. ‘Αθανάσιος ‘Αναστασίου, προηγούμενος τής ‘Ι. Μ. Μεγάλου Μετεώρου και π. Σαράντης Σαράντος, πρόεδρος τής ‘Εστίας Πατερικών Μελετών, οί όποιοι κατέδειξαν τά άνομα σχέδια τών υπερεθνικών σκοτεινών δυνάμεων και υπέδειξαν ως τρόπους αντίστασης, άφ’ ενός τήν μετάνοια και άφ’ έτέρου τήν έμπρακτη άπόρριψη τών διαφόρων τύπων ήλεκτρονικών ταυτοτήτων.

‘Ο π. Βασίλειος Κοκκολάκης, ως γραμματέας τής ‘Εστίας Πατερικών Μελετών, διάβασε τά πορίσματα τής ήμερίδας, τά όποια και έγκρίθηκαν από τούς παρευρισκομένους».

‘Η ‘Εκκλησία τής Ρωσίας αντίθετη στό φακέλωμα

Πληροφορούμεθα από τό klassikoperiptosi.blogspot.gr/2012/09/microchips.html/#more μέ ήμερομηνία 27 Σεπτεμβρίου 2012, ότι ή ‘Εκκλησία τής Ρωσίας έχει εκπονήσει ένα

σχέδιο απόφασεως μέ τίτλο «Γιά τήν θέση τῆς Ἐκκλησίας σχετικά μέ τήν ἐμφάνιση καί ἀνάπτυξη νέων τεχνολογιῶν ταυτοποίησης προσώπων». (Ἡ σχετική πληροφόρηση εὐρίσκεται στό www.patriarchia.ru/db/text/2255365.html) Στό σχέδιο διαβάζουμε μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς, ὅπως δημοσιεύονται στήν *klassikoperiptosi*:

§ 6 Βιομετρία: «Ἡ γενική καί ἐπιπλέον ὑποχρεωτική λήψη τῶν βιομετρικῶν παραμέτρων ἀπό ὅλους τούς ἀνθρώπους εἶναι καταπάτηση τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ προσώπου. Οἱ ἠθικοί κανόνες παύουν νά ὑπάρχουν, καθώς δέν ὑπάρχει πλέον διαφορά ἀνάμεσα σέ αὐτά πού ἐπιτρέπεται νά γίνουν γνωστά γιά ἕνα ἄτομο καί σέ ἐκεῖνα πού δέν ἐπιτρέπεται νά γνωστοποιοῦνται. Ὅπως τό παραδέχονται καί οἱ εἰδικοί, κάθε βιοκώδικας παρέχει πολύ περισσότερα ἀπ' ὅτι χρειάζεται γιά τήν ἀπλή ἐξακριβώση τῆς ταυτότητος τοῦ προσώπου. Οἱ δυνατότητες κατάχρησης εἶναι ὄρατές– ἀπό τήν διάκριση στήν ἀποδοχή γιά ἐργασία μέχρι τόν ὠμό ἐκδιασμό.».

§ 9 Ἡ Ἐκκλησία γιά τήν προστασία τῆς θεόδοτης ἐλευθερίας:

«Μεγάλη ἀνησυχία προκαλεῖ καί τό γεγονός ὅτι ἤδη ὑπάρχουν νόμοι πού ἐπιτρέπουν τήν ἐνσωμάτωση τῶν νανοσυσκευῶν γιά ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπινου ἐγκεφάλου μέ ἀντικείμενα γύρω του, μέσα μεταφορᾶς καί ἄλλους ἀνθρώπους».

«Εἶναι ἀπαραίτητο νά διατηρηθεῖ ἡ δυνατότητα τοῦ πολίτη νά μπορεῖ νά χρησιμοποιοῦ τό παραδοσιακό σύστημα ταυτοποίησης μέ ὄνομα, ἐπώνυμο, ἡμερομηνία, τόπο γέννησης καί διεύθυνση καί τά παραδοσιακά ἔγγραφα ταυτοποίησης προσώπου».

«Ἡ Ἐκκλησία συμφωνεῖ μέ τίς ἀνησυχίες τῶν πολιτῶν καί θεωρεῖ ἀπαράδεκτο τόν περιορισμό τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων τους σέ περίπτωση πού θά ἀρνηθοῦν τήν συλλογή καί ἐπεξεργασία τῶν προ-

σωπικῶν τους δεδομένων». ...

«Τά ἠλεκτρονικά ἔγγραφα δέν πρέπει νά περιέχουν πληροφορίες ἄγνωστες καί ἀκατανόητες γιά τούς πολίτες καί ἐπίσης δέν πρέπει νά ὑπάρχουν σύμβολα βέδηλου καί ἀνήθικου χαρακτήρα ἢ κάτι πού μπορεῖ νά προσβάλλει τά θρησκευτικά συναισθήματα τῶν πιστῶν».

«Ἡ Ἐκκλησία βρῖσκεται σέ συνεχῆ διάλογο μέ τίς κυβερνήσεις τῆς Ρωσίας, τῆς Οὐκρανίας, τῆς Λευκορωσίας, τῆς Μολδαβίας, τοῦ Καζακστάν καί τῶν ἄλλων κρατῶν πάνω σέ αὐτά τά θέματα καί ἐπιδιώκει τόν σεβασμό πρός τήν στάση τῶν πιστῶν».

Σχόλιο «Π»: Ἐλπίσουμε καί εὐχηθοῦμε κάποιο παρόμοιο κείμενο νά υἱοθετήσῃ καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Πρόδρομος τῆς κάρτας τοῦ πολίτη ἢ φοιτητική ταυτότητα;

Ἀναδημοσιεύουμε ἀπό τό διαδίκτυο τό κατωτέρω κείμενο:

«Ὅσοι πίστευαν ὅτι ἡ οικονομική κρίση θά ἀποτελοῦσε τήν ἀφορμή γιά τήν προώθηση τοῦ ἠλεκτρονικοῦ συστήματος διακυβέρνησης καί τήν καταπάτηση ἀτομικῶν δικαιωμάτων μποροῦν νά ἔχουν ἕνα ἀκόμη ἐπιχειρήμα.

Πέρσι, γιά πρώτη φορά, στά πλαίσια τοῦ «συμμαζέματος», τοῦ «ἐξορθολογισμοῦ» τοῦ «μικρότερου καί πιό εὐέλικτου δημοσίου» καί τῆς «ἐκχώρησης ἀρμοδιοτήτων στούς ἰδιῶτες», ἐκδόθηκαν φοιτητικά πάσο μέ barcodes. Ἡ δικαιολογία ἦταν ὅτι θά κόστιζε πιό φθηνά, ἂν αὐτή ἡ ἀρμοδιότητα ἀφαιροῦνταν ἀπό τίς γραμματεῖες τῶν πανεπιστημίων, ἂν οἱ αἰτήσεις γίνονταν σέ ἠλεκτρονική πλατφόρμα καί τήν ἐκτύπωση καί διάθεση ἀναλάμβανε κάποιος ἰδιώτης. Μέ τό ἀζημίωτο φυσικά. Ἦταν βλέπετε εὐκαιρία νά αὐξήσῃ λίγο καί τά κέρ-

δη της γνωστή επιχείρηση. Καί αυτό όχι μόνο μέ τό αντίτιμο πού κατέβαλλε ό φοιτητής. Ἀλλά εύκαιρία ἦταν, κάθε φορά πού ἔμπαινε στό κατάστημα κάποιος φοιτητής, νά τοῦ διαφημίσουν καί κάποιο κινητό ἢ φορητό ὑπολογιστή ἢ σύνδεση στό διαδίκτυο.

Τό πρόβλημα ἦταν ὅτι, γιά νά πωληθεῖ τό πάσο, ἔπρεπε νά ἔχει καί barcode. Αυτό τό ἐπιχείρημα χρησιμοποίησαν γιά νά προχωρήσουν στό πρώτο βῆμα.

Φέτος, προχωροῦν στό ἐπόμενο. Τά πάσο καταργοῦνται καί εἰσάγεται ἡ «ἀκαδημαϊκή ταυτότητα». Μέ τή διαφορά ὅτι φέτος δέν θά πωλεῖται. Κι ὅμως: τά barcodes ὑπάρχουν καί στίς νέες ταυτότητες ὄλων τῶν φοιτητῶν, ὁποιοῦδήποτε τριτοβάθμιου ἰδρύματος.

Τά πεδία «ἀλλεργίες» καί «δωρητής ὀργάνων» δέν προβλέπονταν στήν προκήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀλλά προστέθηκαν ἐκ τῶν ὑστέρων. Προαιρετικά, λένε.

Ἐο μοναδικός ἀριθμός τῆς ἀκαδημαϊκῆς ταυτότητας θά ὑπάρχει καί σέ μορφή γραμμωτοῦ κώδικα (barcode) τύπου CODE 128C καί σέ μορφή δισδιάστατου matrix QR (ὀπίσθια ὄψη, πάνω δεξιά).

Καί ἀφοῦ συνηθίσει ὁ κόσμος στήν ἰδέα νά ἔχει ἕνα barcode μαζί μέ τό ὄνομα καί τή φωτογραφία του καί ἀφοῦ μαζευτοῦν καί πολλῶν εἰδῶν καί χρήσεων ταυτότητες, σύντομα θά μᾶς φέρουν καί τή νέα ἠλεκτρονική ἀστυνομική ταυτότητα. ...

Οἱ νέες φοιτητικές ταυτότητες θά ἔχουν πολυετῆ διάρκεια καί ὁποῖος π.χ. εἶναι ἀνεργός φοιτητής καί χάσει τήν ἀκαδημαϊκή ἰδιότητα, ὑποχρεοῦται, λένε, νά τήν παραδώσει. Καί πῶς θά ὑποχρεωθεῖ ὁ καθένας νά τήν παραδώσει; Τί θά τόν ἐμποδίσει νά τήν κρατήσῃ καί νά τή χρησιμοποιεῖ μέχρι τήν ἡμερομηνία λήξης ὡς πάσο στά Μ.Μ.Μ; Δέν θά εἶναι ζημιωμένο τό δημόσιο ἀπό αυτό;

Στίς Η.Π.Α. ἀπαγορεύουν τήν προσφορά τροφῆς σέ ἀστέγους

“Ὅπως διαβάζουμε στό defencenet (1.4.2012):

Ἡ προσφορά τροφῆς πρὸς τοὺς ἀστέγους ἔχει πλέον ἀπαγορευθεῖ σέ μεγάλες πόλεις σέ ὅλη τήν ἐπικράτεια, καθιστώντας τή χώρα τῶν Η.Π.Α. ἀκόμη πιό ἀνάληπτη.

Σέ ἄλλες πόλεις, ὅπου δέν ἔχει ἰσχύσει αὐτή ἡ ἐκδηλη ἀπαγόρευση, ἡ προσφορά τροφῆς πρὸς ἀστέγους ἔχει ἀγκιστρωθεῖ ἀπό τόσες προϋποθέσεις –ὅπως ἡ ἀπόκτηση ἀκριβῶν εἰδικῶν ἀδειῶν, ἡ ὑποχρεωτική λήψη μαθημάτων προετοιμασίας φαγητοῦ κ.ο.κ– ὥστε ἡ ἀγνή προσφορά τροφῆς πρὸς τοὺς ἀστέγους νά ἔχει γίνῃ ἀπλησίαστη γιά τόν κοινό κόσμο.

Ἐπογράψτε ἐναντίον τοῦ Σουλεϊμάν

Γράφαμε στό προηγούμενο τεῦχος τῆς Παρακαταθήκης γιά τό αἶσχος τῶν τουρκοσήριαλς στά ἑλληνικά ΜΜΕ. Ἀπό τήν ἱστοσελίδα ardin-rixi.gr συλλέγονται ὑπογραφές ἐναντίον τοῦ σήριαλ Σουλεϊμάν. Συνιστοῦμε νά ψηφίσετε. Εἶναι τό ἐλάχιστο πού μποροῦμε νά κάνουμε. Καί φυσικά νά διαμαρτυρηθοῦμε στά κανάλια καί νά κλείσουμε τοὺς δέκτες μας.

Τεκμήριο τό νά ἔχεις παιδιά!

Ἡ «Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ἑλλάδος» σέ ἕνα δραματικό Δελτίο Τύπου μέ ἡμερομηνία 26.9.2012 διεκτραγωδεῖ τήν κατάσταση στήν ὁποία θά περιέλθουν οἱ πολύτεκνοι στήν Ἑλλάδα, καθῶς, ὅπως διαβάζουμε στό Δελτίο Τύπου, «ἐφέτος ὁ πολύτεκνος φορολογεῖται 20 (εἴκοσι) φορές περισσότερο ἀπό τό προηγούμε-

νο έτος» [σημ. «Π»: καί νά σκεφθεῖ κανεῖς ὅτι μία ἀπό τίς προεκλογικές ἐξαγγελίες τοῦ κ. Σαμαρά ἦταν ὅτι θά ἐνισχύσει τούς πολυτέκνους!]

Στό Ψήφισμα πού ἐξέδωσαν οἱ πολύτεκνοι μετά τό Πανελλήνιο Συλλαλητήριο διαμαρτυρίας τους στήν Ἀθήνα στίς 26.9.2012 διαπιστώνουν μεταξύ ἄλλων ὅτι «Ἡ Ἑλλάς πλέον ἔχει εἰσέλθει σέ τροχιά δημογραφικῆς κατάρρευσης, ἀφοῦ εἶναι ἡ τρίτη πιό γηρασμένη χώρα τοῦ κόσμου».

Σχόλια «Π»: Στήν Ἑλλάδα πλέον τό νά ἔχεις παιδιά θεωρεῖται τεκμήριο ὅτι ἔχεις χρήματα, ὅπως τό νά ἔχεις πολυτελεῖ αὐτοκίνητα ἢ βίλες!

Σέ λίγο τό νά ἔχεις παιδιά θά θεωρεῖται καί ποινικό ἀδίκημα, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψιν

αὐτά πού διαλαμβάνονται στή διαβόητη «Ἀτζέντα 21» τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως γιά τήν ἀνάγκη μείωσης τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ. Ὅπως διαβάζουμε ἐκεῖ, στήν ἐνότητα μέ τίτλο «δημογραφικά», ἀναφέρονται καί τά ἐξῆς: «Ξεκινώντας ἀπό τό 2012, ἕνα ἀπό τά μέσα πού ἐλήφθησαν γιά νά ἐλεγχθεῖ ἡ αὔξηση τοῦ πληθυσμοῦ ἦταν ἡ σταδιακή ἀπόσυρση τῶν ἐπιδομάτων τέκνου γιά τίς πολύτεκνες οἰκογένειες». (βλ. defencenet.gr μέ ἡμερομηνία 26.10.2012 καί τίτλο «Φρίκη! Ἡ ἀτζέντα 21 πραγματοποιεῖται(;)» Τό πλέον σοκαριστικό ἀπό ὅσα ἀναφέρονται στήν «Ἀτζέντα 21» εἶναι τό ὅτι «Ἔως τό 2015, ἡ ἐθελούσια καί ὑποβοηθούμενη αὐτοκτονία θά πρέπει νά γίνεῖ νόμιμη σέ ὅλες τίς χῶρες τῆς Ε.Ε.»(!).

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκδόσεις τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.